

Nauris Gekišs

**SIRSNĪGAS
VĀRSMAS
VISAM GADAM**

UDK 821.174-1

Ge 270

Nauris Gekišs

SIRSNĪGAS VĀRSMAS VISAM GADAM

*Veltījums Vēsma Alderei un
Gulbenes viesmīlīgajiem senioriem*

© Teksts, Nauris Gekišs

© Vāka foto: Vēsma Gekiša

© Datorsalikums, Inese Gura

ISBN 978-9934-9103-9-5

Drukāts SIA "Drukātava"

Rīga, 2024

Saturs

I Gulbenes novadam un Latvijai	6
Novēlējums ikvienam.....	6
Gulbenes novada senioru biedrībai “Atspulgs”	7
Gulbenes pilsētas pensionāru biedrībai.....	8
Gulbenei	9
Sudalu ezera dārgumi	10
Tirza	12
Sudaliņa	13
Gauja	14
Abuls	15
Stāmerienas pilij	16
Lejasciemam.....	18
Kārlim Sebrim.....	19
Guntim Skrastiņam.....	20
Imantam Skrastiņam.....	21
Kornēlijai Apškrūmai.....	22
Annai Saksei.....	23
Zentai Mauriņai	24
Jānim Porukam	26
Kādi mēs esam?.....	27
Šeit ir mūsu mājas	28
Dieviņš klusi staigā.....	29
Ļaudis, kā katrs varam! (Pētera Meikstuma motīvs)	30
Brīvības cena	31
Kritušo piemiņai.....	32
Latvijas armijai jubilejā.....	33

Daļa no Eiropas	34
Partizāniem	35
Vecmāmiņai	36
Vectēvs un dzeja	37
Lietus izmazgā pūpoliem frizūras	39
Prot arī ziedonis apgleznot Latviju (Māras Zālītes motīvs)	40
Sapņi ir brīvi.....	41
Rīta dziesma	42
Lai deg gaisma katrā sirdī!.....	43
Spāres lidojums.....	44
Runcis Muris dodas zvejot	45
Tracis mežā.....	47
Vasaras smaržas	48
Vasaras Saulgriežu brīnums	49
Ko mēness redzēs Jāņu naktī?	50
Runča Mura Jāņi	51
Pacelsim glāzes!	53
Ķirsim šodien draugu daudz.....	54
Brālis mēness, māsa nakts	55
Sapņu bāka	56
Pieceļas jauna diena	57
Egles ēnā	58
Apaļvaidzis mēnestiņš.....	59
Kaķu koncerts	60
Dziesma mēnesim	62
Apoteoze vasarai.....	63
Es gribētu ielikt vasaru aploksnē	64
Egle un kļava	65
Novembra ieskaņā	67

Ziemas pasaka mežā.....	68
Priedi noskūpstā sals.....	70
Visu nakti zvaigzne dega	71
II Dzimšanas un vārdadienu gaviļņiem.....	72
III Kāzu gadadienām.....	160
IV Svētkos visam gadam	163
Metenis.....	163
Starptautiskajā Sieviešu dienā.....	164
Astotajā martā.....	165
Novēlējums Pūpolsvētdienā.....	166
Pūpolsvētdienā.....	167
Priecīgas Lieldienas!.....	168
Lieldienās.....	169
Dziedi, māt!.....	170
Mātes dienā	171
Vasarsvētkos	172
Jāņos	173
Skolēniem 1. septembrī.....	174
Zinību dienā.....	175
Skolotāju dienā.....	176
Skolotāju dienā II.....	177
Adventam	178
Adventā eņģelis klauvēs.....	179
Kristus bērniņš uzsmaida mums.....	180
Sirdis pie gaismas.....	181
Lūgšana Ziemassvētkos	182
Laimīgu Jauno gadu!.....	183

I GULBENES NOVADAM UN LATVIJAI

Novēlējums ikvienam

Cauri naktij rast baltu ceļu,
Dienā pelēkā sauli nest sirdī,
Savai bēdai virsū akmeni veļot,
Būt par strautu, kur dvēseli dzirdīt.

Iziet mežus, pļavas un birzis,
Nenolaužot zaru, nesaminot ziedu,
Sala naktī būt gunij un sildīt,
Izdzīvot ziedoni un pieņemt briedu...

Ietēpt dzintarā saulainās dienas,
Lai nekad nezustu tās,
Savā gaismas nogrieznī vienā
Kļūt par gaišu dzintaru atmiņās...

2024-04-19

Gulbenes novada senioru biedrībai “Atspulgs”

Dzīve nav atspulgs ūdenī,
Dzīve ir nospiedums dzintarā,
Un nevajag skumt par rudeni –
Tas ir laiks, kad visvairāk vēl izdara.

Rudens saule nav vasaras atspulgs –
Tumšajā viršu medū visvairāk tās spēka,
Un, kad dzērvju ceļadziesma apklust,
Lapu ballē muzicēt sāk rudens vētras.

Un, kaut arī sudraba novembris
Savu krāsu dzīparus klusi vij matos,
Vai kaut kas vēl tā spēj sasildīt
Kā pašu dārza ābolu pīrāgs, mazbērniem gatavots?

Liepziestu tēja un ābolu pīrāgs –
Šie saulainās vasaras sveiciens dvēseli silda,
Bet vai par vasaras saulīti siltāks
Nav mīlo mazbērnu smaids, kas viņu sejas pilda?

Nauris Gekišs 2023-09-28

Gulbenes pilsētas pensionāru biedrībai

Zelta septembris, oktobris sārtais,
Novembris, sudraba sirmais –
Jums ikviens rudens mēnesis dāvāts,
Katrs savā ietērpā skaists.

Nāk zelta septembris ar āboliem gardiem
Un meža sēņu paleti grozā,
Lai ķerties pie meža un dārza darbiem
Un cept pīrāgus saimnieces protas.

Kad viršu medus tumšo dzintara krāsu
Gūst vējā kaisītais oktobra zelts,
Spirgtumu atgūt varat ar tēju karstu
Un dziesmās gaismu tumšiem vakariem smelt.

Bet varbūt vēl pēdējo miķeļziedu
No salnām paglābt brūnā māla vāzē,
Kad novembra vēji jauc lietu ar sniegu,
Līdz sveču gaismotai Lāčplēša dienai var paspēt?

Zelta septembris, oktobris sārtais,
Novembris, sudraba sirmais,
Jums katrs rudens mēnesis svētkiem ir dāvāts –
Divi pašiem sev par godu, bet viens – Latvijai.

2023-09-28

Gulbenei

Baltais gulbi ar sudraba spārniem,
Aiznes mani, kur bērņiba mīt,
Vidzemes gleznainiem pakalniem pāri
Uz zemi, kur manai dzimtai ir lemts saknes dzīt!

Aiznes pāri tumšiem egļu vēriem,
Kur pavasaros ilgi tveras sniegs,
Kad Vidzemes meiteņu acu krāsā
Jau piesaulē vizbules zied!

Aiznes mani, kur bānītis mazais
Vēl kā ezītis, pukšķēdams, iet,
Kur Gaujas meitiņai Tirzai
Ievām pušķotos krastos lakstīgalas dzied!

Aiznes mani, kur apzeltī rudens
Veco pilsētas parku,
Kad rīta saulei top solis gurdens,
Bet vakaros tumsu atvaira strūklaka “Pakur!”

Aiznes mūsu tautas rakstnieku pēdās,
Kas ar siržu asinīm ierakstītas,
Tās neizdzēsīs pārmaiņu vētras,
Jo viņu darbs ir mūžīgs kā zeltainais dzītars!

Baltais gulbi ar sudraba spārniem,
Aiznes mani, kur šalc zaļais mežs
Kā mana vectēva jaunības dziesmā dzied,
Lai spēku dabā un senajās dziesmās gūstam arī mēs!

2023-02-25

Sudalu ezera dārgumi

Sudalu ezers kā dārgakmens zils
Dus mežu un pļavu ielokā zaļā,
Šeit klusumā veldzējas sirds
Prom no pilsētas burzmas skaļās.

Uz zeltaino lēpju lapām
Koncertus rīko varžu kori,
Bet sienāžu orķestri krastā
Spēlē simfonijas bez notīm.

Safīra zilajā ezera dzelmē
Šaudās smaragda līdaciņas,
Un zem dzidro ūdeņu velvēm
Viz sudraba raudas ar rubīna actiņām.

Tumšās pakrastes ēnā guļ vēzis
Kā melnais bruņinieks spīdīgās bruņās
Un, savas varenās spīles ieplētis,
Uzglūn zivtiņām, slēpjoties dūņās.

Mežapīļu tēvs cepurē zaļā
Uzcirties ar apkaklīti baltu
Sauc pīļumāti balsī skaļā
Un pat viļņos tur muguru staltu.

Niedru strazdi vij meldrājos ligzdas,
Lakstīgala dzied romances ievu pazarēs;
Kā smaragdi zaļas, kā safīri zilas,
Pelēkos odus medī brīnumdaiļās spāres.

Daudz brīnišķu dārgumu glabā šis ezers,
Un viesmīlīgi ciemiņus gaida šis krasts,
Tādēļ lūdzu tevi, draugs, to saudzēt,
Jo par dzimto zemi atbildīgs ir katrs pats!

2023-08-28

Tirza

Gaujas meitiņa Tirza,
Meandriem izrakstītā,
Zaļā Vidzemes sagšā vijas
Kā mirdzošs sudraba dzīpars.

No Ezerniekiem līdz Lejasciemam,
Devona iežiem muguras beržot,
Pavada upīte savas dienas,
Lauž ceļu tā brikšņos un mežos.

Klusē Galgauskas ūdensdzirnavas,
Spēlē dziesmu vēl dzelzceļa tilts,
Ieklausies skaņās dzimtās puses savas,
Lai atceroties top sirdij silts!

2015-11-13

Meandrs ir upes gultnes likums, kas rodas, straumes augšējais daļai plūstot uz izliekto pusi, bet apakšējai daļai — uz ieliekto pusi. Meandri vairāk izteikti līdzenuma upēm. Pilnīgi vai daļēji meandram atdaloties no pārējās upes (upe turpmāk plūst «pa taisno») sauc par vecupi.

Sudaliņa

Sudaliņa kā meitene jautra
Līkloču caur krūmājiem skrien,
Mailītes un kazragi tajā šaudās,
Bet krastā saldi smaržo siens.

Šeit kā pasaku valstībā jūties,
Kārklu un ievāju paēnā,
Neaizmirsīsies iespaidi gūtie
No bērnu dienām senajām.

Varbūt princese bija tā varde,
Kura ielēca man tieši sejā?
To nenoskūpstīju es, bet kāpēc?
Par šiem sapņiem pat upe smejas.

2015

Gauja

Ai, bīstamā skaistule Gauja!
Zudis, kas tavai straumei ļaujas!
Kam tu gādā, lai nekļūtu blāva
Tev upes ļaunas un viltīgas slava?

Raugos skaistules zilās acīs,
Bet bīstos tās vēso skauju,
Jo zinu – uz mūžiem var sapīt
Nerātnā meiča, kuru sauc Gauju.

Neparedzama kā sievietes daba,
Kura tūkstoš noslēpumu glabā,
Upes gaita margo Vidzemes karti,
Pat klinšakmeņi drūp tās glāstu skarti.

2015

Abuls

Cauri purvājiem plūst
Pie mīļotās Gaujas Abuls,
Ceļš jāveic viņam ir grūts,
Bet, kurš mīl, to nekas neaptur.

Vai gaida viņu skaistule Gauja,
Zilacainā Vidzemes meita?
Varbūt tādēļ viņa likloču šaudās,
Jo aizbēgt no Abula steidzas?

Jūt līgavu iztālēm mīloša sirds,
Neviens šķērslis tai ceļā nav svēts,
Gan pēdas purvos un mežos sadzīs,
Gan gravas un pakalnus pārvarēs!

2015

Stāmerienas pilij

Sirmi akmens lauvas
Sargā lepno baronu pili,
Nekad neaizver acis, jo vienmēr raugās,
Ieskatās viesu dvēselēs dziļi, jo dziļi.

Liekas – paši pilskungi vecie
Nekur zuduši nav,
Bet lauvu veidolā vēl aizvien
Tiem jāuzrauga mantojums savs.

Kamēr vien akmens acis bargās
Nepagurst lūkoties ciemiņu sirdīs,
Kamēr apburtie zvēri dižo celtni sargā,
Miers un kārtība valdīs baronu pili.

Parkā abi ozoli staltie,
Kurus iestādīja dārzniekpūsis,
Mūs sveicinot, pamāj ar zariem
Un skumju mīlas dziesmu šalc klusi.

“Cik ilgi mīlēšu barona meitu,
Tik ilgi šie ozoli augs,”
Tā jaunais dārznieks reiz teica.
Vai viņa mīlestība zudusi nav?

Daiļā baronese un dārznieks
Citā saulē ir kopā jau sen,
Bet ozoli kuplo vēl arvien,
Kaisa zīles un atvases dzen!

Atbrauc, kur Stāmerienas pils baltā
Stāv zaļu ozolu svītas ieskauda
Kā pasaku valdniece stalta
Un šos brīnumus aplūko pats!

2023-02-14

Lejasciemam

Kur Gaujas meitiņa Tirza
Tiekas ar savu māti,
Tur – Ziemeļvidzemes sirdī
Mana dzimta laidusi saknes.

Šeit aizvadīju es bērnības vasaras,
Iepazīdams Dzimtenes dabu;
Zem ievām Sudaliņas krastmalā
Brālis noķēra zivju lomu brangu.

Par Lejasciemu daudz stāstu,
Par ļaužu likteņiem laiku lokos
Man stāstīja vecāmāte,
Nu nožēloju, ka nepierakstīju tos.

Manas bērnības pasaku valstība zaļā
Zem ievām Sudaliņas krastos,
Pie tevis uz visiem laikiem palikusi daļa
No manas sirds, lai cik esmu tālu!

2018-09-16

Kārlim Sebrim

Skatuvei atdots mūžs,
Lai iepriecinātu un mācītu mūs,
Lai liktu mums raudāt un smieties,
Reizēm liktu aizdomāties.

Skatuvei atdots mūžs
Un pelnīta slava, kas nesarūs –
Ir tādas zvaigznes, kas nenodziest,
Kas aicina vienmēr pie gaismas tiekties.

Skatuvei atdots mūžs
Un balss, kas nekad neapklusst –
No vecajām, mīļajām filmām tā uzrunā mūs
Un mūsu sirdīs labo rosināt nepagurst.

2019-02-18

Guntim Skrastiņam

Atmiņas paliks kā tauriņi dzintarā,
Noglabātas mūsu sirdīs,
Mūžs paliks kā dziesma ierakstā,
Dziesma, kas vienmēr skanēs un nepazudīs.

Kā brīnišķīgs tauriņš saules asarā
Mums vienmēr vizēs Tavs gaišais tēls,
Tavas dziesmas un joki sildīs kā saule vasarā,
Jo mūsu sirdīs gaišas atmiņas kvēl.

2021-10-11

Imantam Skrastiņam

Kad vasara steidzas dzērvēm līdzī,
Rudens lapas iekrāso zeltā,
Tu aizgāji, lai paliktu mūsu sirdīs
Kā zieds, kuru nepieveic salnas elpa.

Tu aizgāji ziedošai vasarai līdzī,
Bet vienmēr ziedēsi atmiņu dārzā,
Tu vasarā paliec mūžīgi,
Tādā saulainā, salnas neskartā.

Atmiņu ziedus nespēj pļaut salna,
Atmiņu zeltu neaiznes rudens vēji,
Gaišs miers un siltums lai valda
Atmiņās, ko Tu mūsu sirdīs sēt spēji.

2019-09-10

Kornēlijai Apškrūmai

Ar sirds gaismu rakstītie vārdi
Mūžam dzīvos un nezudīs,
Ar mirdzošiem zelta burtiem paliks
Ierakstīti mūsu sirdīs.

Pa baltu ceļu uz mūžīgo gaismu
Rakstītājas dvēsele iet,
Mums atstājot labo un skaisto
Dzejas dārzā, lai tas mūžīgi zied.

Kamēr zelta raksti vizēs mūsu sirdīs,
Kamēr Dzejnieces sētais tur plauks,
Uz labo rosinās un virzīs,
Nebūs velti apsēts viņas darba lauks.

2021-01-13

Annai Saksei

Kā briljanti atmiņās laistās,
Zied kā puķes, kas nenovīst,
Annas Sakses pasakas skaistās –
To apgaismots bērnības rīts.

Nu gan mežā, gan pļavā, gan dārzā
Varam staigāt ar pasaku sirdī,
Jo katram ziedam pasaka rasta,
Ko, ziedā raugoties, atmiņās dzirdi.

Klau! – Čitas rējiens no bērnības skan,
Dun stiprā Kaspara veseris kalvē,
Alūksnes Jāni aicina zvans,
Zaķis pēc kāpostiem Rīgā brauc vēl.

Lai mēs spētu kā zāles stiebri –
Atkal galvas pacelt un augšup tiekties,
Lai cik reižu mūs zemē iemin! –
Par šo gudrību sakām paldies!

2017-09-14

Zentai Mauriņai

Šai saulē cilvēks iesēts dīgst kā koks-
Jo vienam vairāk, mazāk citam dots,
Dažam tik ziedi daiļi plaukst, bet vīst,
Bet cits vēl augļus sniedz, vai būvei noderīgs...

Vēl daži koki tikai malkai der,
Par citu sakām-tas nav nekā vērts,
Bet vai bez nodoma to sējis Dievs,
Jo mīt virs zemes šīs ne tikai cilvēks vien?

Nudien, kā koki esam arī mēs-
Katrs kur mazāk, citur-vairāk vērts,
No egles ābolus vien negaidiet-
Ziemā par čiekuriem tai putni teiks paldies.

Kā koki mežā pretim saulei vien
Mēs katrs, kā nu protam-tiecamies,
Mūs visus krusa per un vēji liec,
Spiež katru smagums savs kā ziemā zaros sniegs.

Jel neskaud tos, ko rudens zeltā ģērbj,
Ja aukstai ziemai dots tev zaļš ir tērps!
Lai ābeles un plūmes augļus sniedz,
Dod putniem čiekurus, kad zemi pārklāj sniegs!

Nudien, kā koki esam arī mēs-
Katrs kur mazāk, citur-vairāk vērts,
No egles ābolus vien negaidiet-
Ziemā par čiekuriem tai putni teiks paldies.

2016-06-05

*Zenta Mauriņa ir teikusi, ka ikviens cilvēks ir kā koks, katrs radīts citādam dzīves uzdevumam, tādēļ nevajag gaidīt ābolus no egles un čiekurus no ābeles.

Jānim Porukam

Es ticu, ka tu esi debesīs,
Kur laimes bērni mīt,
No turienes raugies uz mums visiem,
Bet tavš mantojums dzīvo mūsu sirdīs.

Kad balts sniedziņš snieg uz skujiņām
Kā pirmajā dzejolī, kuru skaitīju es,
Manā sirdī kā maza skuja iedur
Saldi rūgtena smeldze.

Tu vienmēr būsi pirmais dzejnieks,
Kura vārsmas mācījos es,
Un tāds tu arī vienmēr paliec
Ierakstīts manā dvēselē.

Es ticu, ka tu esi debesīs,
Kur laimes bērni mīt,
Bet tavi darbi, ko esi mums atstājis,
Vienmēr labo sēs latviešu sirdīs.

2021-10-13

Kādi mēs esam?

Mūsu mūži ir šķiedras
Audumam, ko par vēsturi sauc,
Mēs esam pagātnes sēklas,
No kurām nākotne augs.

Mēs esam pilieni straumē,
Fotoni gaismas starā,
Pumpuri, kurus auklē
Ābele plaukstošā zarā.

Mēs esam kā zāles stiebri,
Kā putenī sniega pārslas –
Gribot vai negribot, esam biedri,
Kaut seja un dvēsele katram savādāka.

Ar tūkstoš saitēm kopā sieti
Esam vienā laikā un telpā,
Un gluži kā zeltrača sietā
Esam graudi smiltīm, kas tajā smeltas...

2024-03-28

Šeit ir mūsu mājas

Šeit ir mūsu mājas,
Kur saule jūru pieraudāja
Ar dzintara asarām,
Lai dāvinātu mums tās.

Šeit ir mūsu mājas,
Kur statos zelta vārpas stājas,
Atdod mums savu zeltu,
Lai mēs rudzu maizi galdā celtu.

Šeit ir mūsu mājas,
Kur pati nakts kļūst vāja,
Kad kļiedē to Līgo dziesmas
Un spožas jāņuguns liesmas.

Šeit ir mūsu mājas,
Kur novembrī sveces sarunājas
Ar tautas varoņiem mūsu,
Kas nāk Latviju apraudzīt klusu.

Šeit ir mūsu mājas,
Lai visiem te labi klājas!
To baltajam Dieviņam lūgšim,
Un paši mazliet baltāki būsīm!

2024-07-09

Dieviņš klusi staigā

Pa mazām gaismas saliņām
Klusi Dieviņš staigā,
Klusi, mīkstās pastaliņās,
Viņa soļus nedzird tie, kas klaigā.

Viņš nepamanīts ienākt var,
Kur vārdā viņu nesauc,
Bet virmo labestības gars,
Un augļu koks drikst ziedēt nelauzts.

Viņš viesu vidū sēdēs klusi,
Neatpazīts, nepamanīts,
Tu, varbūt viņu tikai jutis,
Nodomāsi: “Cik te labi!”

Pa mazām gaismas saliņām
Klusi Dieviņš staigā,
Kur labestība mājō sirsniņās,
Nav vietas cīņām, klaigām...

2024-04-26

Ļaudis, kā katrs varam! (Pētera Meikstuma motīvs)

Ļaudis, kā katrs varam,
Latviju dzīvāku darām!
Ar talantiem saviem un darbu,
Tas dos daudz vairāk par vārdu skarbu!

Ļaudis, kā katrs varam,
Viens otra dzīvi gaišāku darām!
Vismaz tik daudz ir katra spēkos,
Ja arī politikā nespējam mainīt neko.

Ļaudis, kā katrs varam,
Pret apstākļiem ejam karā!
Liktenim ir tikai mūsu rokas,
Un mums vairs nebūs Dzimtenes otras!

2024-05-31

Brīvības cena

Brīvības cena ir asinis,
Kuras izlietas Tēvzemes laukos,
Zieds, kuru svešs zābaks nav saminis,
Zieds, kas ceļ galvu, par spīti plaukstot.

Brīvības cena ir klīstošas dvēseles
Nāves salā un Tīrelpurvā,
Veļu laikā dejojošas liesmu mēles
Un smeldze, kas sirdī duras.

Brīvību nenopirksi par zeltu
Pat no velna, kurš purvā to žāvē,
To asins jūru pat viņš neizsmeltu,
Jo mūsu brīvība ir tūkstošu nāve.

To tūkstošu nāve, kas dus Brāļu kapos,
Tīrelpurvā un Nāves salā,
Un to, kuru kauli izkaisīti ceļos tālos,
Gan Tēvzemē savā, gan svešās malās.

2024-06-06

Kritušo piemiņai

Ziedi uz kapiem klājas,
Bet ziedlapiņas aiznes vējš,
Tā par saviem mīļajiem, zemi un mājām
Kara vētraiz ziedojās dvēseles.

Mājās palika sieva un bērni,
Māmuļa un sirmais tēvs,
Lai viņu dēļ pasargātu zemi,
Lai tajā mierīgi dzīvotu mēs.

Lai nav jālauzās svešā mēlē
Un jāklanās laupītājiem,
Lai varam savas dziesmas spēlēt,
Nebaidoties, ka katorgā trieks.

Ziedi uz kapiem klājas,
Bet ziedlapiņas aiznes vējš,
Izkaisa pāri laukiem, dārziem un mājām,
Lai tajās mierīgi dzīvotu mēs.

2024-05-08

Latvijas armijai jubilejā

Sargāsim savu zemi un mājas,
Lai neizlaupa ienaidnieks,
Un lai visiem šeit labi klājas,
Kam godīga darba augļi druvā briest!

Sargāsim savu Tēvuzemi,
Ar strēlnieku asinīm svētīto,
Mēs – viņu pēcteči, šīs zemes dēli
Sirdīs nesam viņu garu spēcīgo!

Sargāsim savu tautu,
Mūsu valodu, kultūras pērles,
Lai nevienam vairs neatļautu
Tās aizliegt, postīt vai nīdēt!

Sargāsim nākotni mūsu –
Mīļos cilvēkus, ģimenes, bērnus,
Lai šī skaistā zeme viņiem būtu,
Lai nav jādzīvo varmāku ēnā!

2024-05-03

Daļa no Eiropas

Saldas ir Grieķijas vīnogas,
Spāņi apelsīnu birzēs plūc augļus gardus,
Bet man mīļākas mūsu jāņogas
Un sārtaidži āboli Latvijas dārzos.

Kraukšķīga franču maize baltā,
Un svaigi cepti kruasāni smaržo,
Bet melnā rudzu maize mūsu galdā
Tik un tā daudz labāk man garšo.

Gan itāļu opera ieliksmo sirdi,
Gan vācu šlāgeri un spāņu romances,
Taču liksmāks kļūsti, kad dzirdi
Mūsu veco dziesmu “Šalc zaļais mežs.”

Nav slikti norvēģu lasi ēst,
Arī franču mīdijas nepelū,
Bet, lai tirgū dabūtu mūsu reņģes,
Daudz ašāk no rīta ceļos.

Bet arī tā ir daļa no Eiropas,
Vienmēr bijusi Eiropas telpa,
Tādēļ nepārmetiet man to,
Ka no visa aizgūtā netaisu elkus.

2024-06-08

Partizāniem

Partizānu takas sen aizaugušas,
Šuj pieminēklim sūnu mēteli laiks,
Veterānu balsis skan arvien klusāk,
Pagātnes dūmakā atmiņas gaist.

Kurš piedzīvojis nav gadus smagos,
Kad sveša dūre sit tumsā pie durvīm,
Grūž sejā aukstu metāla stobru,
Uzklīdzot svešā mēlē, tam saprast grūti...

Bet mūsu vectēvi, vecāsmātes
Aizmirst nevarēs to nekad,
Viņu sirdīs rūgs mūžam sāpe,
Kuru dziedināt nespēs nekas...

To, kāpēc vīri un pat skolas zēni,
Pat meitenes mežos devās – to saprast spēs
Vien tas, kurš savu dzimto zemi
Līdz sirdssāpēm iemilēs.

2018-06-27

Vecmāmiņai

Tev sniega pārslas matos krīt
Un rotā galvu sudrabā,
Bet gaismu glabā tava sirds
Pat gadalaikā tumšajā.

Kaut mūža decembris jau klāt,
Tu vasaru nes līdzī
Puķainos brunčos, vecomāt,
Un savā smaidā, sirdī.

Kā vasara – tik dāsna tu,
Tik silta un tik laba,
Mums žāvēt spēji asaras,
Jo smaidā sauli glabā.

Mūs nespēj sals, ne vēji lauzt,
Jo zinām-tavā sirdī,
Lai cik aiz loga tumšs un auksts,
Ir gaisma, kas mūs sildīs.

2017-01-01

Vectēvs un dzeja

Spilgtu ainu atceros es
No bērnudienām, kas bija tik sen –
Vectēvs priekšā man lasīja dzeju,
Vēl viņa balsi atminēties spēju.

Artura Gobas dzeja par vilcēniem spilvēs
Vēl šodien man sirdi tā silda,
Jo tā reize bija laikam vienīgā,
Kad kopā raudzījāties bilžu grāmatā.

Mans vectēvs zināja dzejoļus daudzus,
Gan skarbus, gan liriskus, jaukus,
Bet visvairāk cienīja Veidenbaumu,
No galvas skaitīja to reizes daudzās.

“Virs zemes nav taisnības, dūrei tik spēks!” –
Vectēva balsi piesmakušo atceros es,
Viņš deklamēja, ko zināja pats,
Jo viņa vaigos grumbas rakstīja laikmets jo skarbs.

Tā bija mana pirmā saskare ar dzeju,
Kuru atcerēties vien spēju –
Uzaugu klausoties Veidenbaumu
Un citus dumpīgos dzejniekus daudzus.

Var jau būt, ka arī no tā –
Izjustā manī iedegās kas,
Jo, kad man bija gadu vēl maz,
Paziņoju: “Gribu dzejnieks būt, vairāk nekas!”

Tikai pēc daudziem gadiem es sapratu to,
Ka šāda balva var būt rūgta kā sods,
Bet nu jau laikam to mainīt par vēlu –
Viss sākās ar Veidenbaumu un manu vectēvu.

2019-03-06

Lietus izmazgā pūpoliem frizūras

Lietus izmazgā pūpoliem frizūras,
Nu tās ar fēnu žāvē pavasara vējš,
Krokusu snīpjiem, kas no zemes duras,
Smiltis nomazgā lietus spējš.

Dzīvības sulas mutuļo dzīslās
Kokiem un krūmiem, kas pumpurus rieš,
Lai zaļas lapiņas uzplauktu drīzāk,
Bet salnai vēl tvēriens būs ciešs...

Smaragda zaļām strūklām šaujas
Pretī safīra zilajām debesīm,
No Zemes mātes sargājošām skaujām
Dzīvība, kuras spēks nezudīs.

Šis īsais pavasara lietus
Brūni pelēko arī zaļā vērš,
Baltus un rožainus ziedus
Augļu dārzi drīz piesaulē vērs!

2024-04-17

Prot arī ziedonis apgleznot Latviju (Māras Zālītes motīvs)

Ne vien rudens apglezno Latviju,
Bet arī ziedonis skaisti to prot.
Rau, kādu smaragda mantiju
Mežā uzvelk ik lapu koks!

Tinas ābeles rožainās mežģīnēs,
Plūmes uzvelk baltas kāzu kleitas,
Mēļas un zilas svecītes
Aizdedz ceriņi, mājot salnām sveikas.

Dārzs atver neaizmirstuļū acis,
Ar sarkanām lūpām smejas tulpes zieds,
Arī forsītiju krūms uzplaukt sācis,
Ziedlapiņas krīt kā zelta sniegs.

Nāk ziedonis Latviju apgleznot,
Vai rudeni pārspēt viņš var?
Bet vai salīdzināt maz vajag to?
Mežs rudeni skaistāks, bet ziedonī – dārzs!

2024-05-02

Sapņi ir brīvi

Neviens nevar nozagt sapņus,
Jo sapņi nepieder tev,
Sapņiem Dievs devis gaismas ātruma spārnus,
Un sapņi pieder paši sev.

Neviens sapnis nepieder mums,
Tie kā putni aiz loga nāk ciemos,
Ik sapnis ir gaistošs kā dūms
Un mēness otrā pusē ziemo.

Vai gan zvaigznēm var nozagt gaismu,
Vai vējam nozagt viņa elpu?
Ja sirdī ielaidi sapni skaistu,
Tas tur radīs vien pagaidu telpu.

Sapņi ir brīvi kā dzeja,
Kā neizsīkstoša gaisma,
Par gūstītāju sapnis smejas
Un vienā sekundē pazūd gaisā...

Reizēm sapņi šķiet kā vēja ziedi,
Kas valdzina, bet augļus nenes,
Taču sapņu uzdevums – spēcināt, dziedēt
Un likt doties ceļā, atklāt jaunas zemes.

2024-03-31

Rīta dziesma

Gaisma, gaisma, rītablāzma
Tumšā naktī aust.
Blāzma, tikko pamanāma,
Atļauj rītu jaust!

Uzziedi kā maigi sārta roze,
Naktī dienu dedz!
Nakts, lai tevi nespēj nodzēst,
Naktij jāsadeg!

Modini putnus, atver ziedus,
Lai tie dienu sveic,
Putnu koris, himnu dziedot,
Gaismai slavu teic!

Tā lai šorīt katrā sirdī
Cerība un prieks,
Līdz ar dienas gaišo mirdzu,
Kā zeltains vīns top liets!

Zelta gaisma, rītablāzma,
Zilā naktī aust,
Blāzma, ābeļziedu sārta,
Tā kā roze plaukst.

2024-07-03

Lai deg gaisma katrā sirdī!

Iededz gaismu katrā sirdī,
To, ko par mīlestību sauc!
Vien tiem, kas ir tās piepildīti,
Būs Tevi vaigā skatīt ļauts.

Lai deg gaisma katrā sirdī,
Sildot dvēseles!
Tu ar šo gaismu ceļu parādīsi,
Sekosim tai mēs.

Ja mēs gaismu ielaidīsim
Katrs savā dvēselē,
Tad kā zelta graudu dīgsti
Labais tajā zels.

Lai deg gaisma katrā sirdī,
Mūs pie Tevis ved,
Jo Tu saredzi un dzirdi
Mūsu dvēseles!

2024-07-17

Spāres lidojums

Es ieraudzīju smaragdzaļu spāri,
Lidojot ezera plašumiem pāri,
Spāre traucās kā bulta žigli,
Bet viņu apturēja auto stikli...

Cēlais lidonis iekrita dubļos...
Man tā gribējās domāt, ka kļūdos,
Jo spāre, tik skaista un veikla,
Tagad izskatījās gluži beigta.

Ja arī dzīva, tad kur viņa trauksies
Ar spārniem, no trieciena laužtiem?
Es negribēju, lai to riteņi sabrauc,
Ir taču žēl, ja iet bojā kas jauks.

Es pacēlu kritušo skaistuli plaukstā,
Bet pēkšņi tā spruka no tvēriena laukā,
Spārni, kas likās tik trausli un vāri,
Zibenīgi aiznesa kukaini ezeram pāri...

Tā es paliku stāvēt ar tukšu sauju,
Apbrīnojot spāri, skaistu un strauju,
Kura tālēs zilajās aizbēga veikli...
Priecājos, ka paliku tukšā šo reizi!

2024-06-11

Runcis Muris dodas zvejot

Kad uz copi pošas Juris,
Līdzī prasās arī Muris,
Ierauga makšķeri un saka: “Ņau,”
It kā cienasts būtu jau.

Runcis uz ezermalu atskrien līdzī,
Nu, kā tu viņu projām dzīsi?
Kā Juris iekāpj laivā iekšā,
Tā Muris ielec pašā priekšā!

Ezera plašumos tad abi brauc,
Rīta agrumā Sudals ir jauks,
Sārtvaidze saule mazgā zelta matus,
Ver ūdensroze ziedus baltus.

Kā dārgakmeņi zaļi, zili
Pāri ūdeņiem trauc spāres žigli,
Un runcim zaļās acis spīd –
Košs medījums ir kārdinājums īsts!

Kā makšķerei zivs piekožas,
Tā runcim acis iezibas,
Viņš tūdaļ lec un zivi nagos grābj,
Un velti saimnieks viņu rāj.

Abus lomus aukla nenotur,
Un ar visu zivi Muris nonāk tur,
Kur pārlicinās, ka nav ūdrs
Un laikam ir ne visai gudrs...

Trūkst elpas, jau gar acīm melnē,
Velk nepārvarams smagums dzelmē...
Labi, ka pagūst saimnieks šo aiz čupra grābt,
Štrunts par lomu, ko vairs nesaglābt!

Bet Juris tomēr ļoti dusmīgs,
Jo āķis un vizulis ir dzelmē zudis,
Viņš Murim teic: "Par sodu mājās nīksi,
Tevi uz copi neņemšu vairs līdzi!"

2024-06-13

Tracis mežā

Lācis uzsēdās ezim
Un ieaurojās tik skaļi,
Ka satricināja zemi,
Nolīgojās egļu gali.

Kurmja dzīvoklī iebruka griesti,
Zaķis laidās mukt eglainei cauri,
No ķepām vāverei izkrita rieksti
Un trāpīja vilkam tieši pa pauri.

Zaķis briedim pretī skrēja kā traks,
Nemaz ceļu griezt negribēja,
Briedim zarā aizķērās, nolūza rags,
Nu kāzu rota šim bija vējā.

Ak, vai, kāda jezga sacēlās mežā!
Briedis piedevām samina vardi,
Bet, redzot, kā lācis izvelk sev adatas eža,
Pūce no zara nokrita – smējās tik gardi.

Nu, kurš gan ir vairāk vainīgs?
Protams, nabaga, nospiestais ezis,
Kurš nebija gana bailīgs
Un iemaldījās, kur lācis atpūsties mēdzis...

2024-07-10

Vasaras smaržas

Jasmīni un jāņuzāles,
Un meža zemenes saldās
Savu dvesmu jūnijam dāvā,
Arī jāņasiers svētku galdā.

Liepu ziedi savu medaino elpu,
Zvejnieku svētki ceptu zivju smaržu,
Meži un dārzi jūlijam velta
Ogu aromātu un garšu.

Pēc āboliem un viršu medus,
Pēc sēnēm salijušā gāršā,
Kur ejam bērnu dienu pēdās,
Snīpi kņudina augusta smarža.

No maija ķiršu, ievu un ceriņu elpā
Līdz rudenim krītošu lapu dvašā
Piepildīta ir vasaras telpa
Ar neaizmirstamām smaržām.

2024-06-01

Vasaras Saulgriežu brīnums

Kamēr vēl magones ziedos
Pakalnus ugunīs dedz,
Vasaras uvertīru griezei dziedot,
Tikmēr degsim arī mēs.

Kamēr vēl gundegas ziedos
Viļņojas pļavās kā izkūsis zelts,
Bitēm saldo veldzi sniedzot,
Tikmēr saldme kā bite mūs dzels.

Kamēr vēl rudzupuķes ziedos
Ar ilgu zilām acīm vērsies debesīs,
Tikmēr valšos, kā dienvidvējš liegos,
Sienāžu vijoles mūs aiznesīs.

Kamēr vēl pīpenes ziedos
Kā mazas saulītes smies,
Mums raras pērļu pilnās jāņzālēs brienot,
Vasaras Saulgriežu brīnumam sirdis atvērsies.

2024-06-06

Ko mēness redzēs Jāņu naktī?

Šonakt mēness neaizklās seju
Ar mākoņu aizkariem,
Viņš uz papardēm lūrēs te, lejā,
Pietvīkstot baltajiem vaigiem.

Mēness lūrēs lapotnēm cauri,
Kas notiek mežos un birztaļās...
Ai, apaļvaidzi, tu neesi kautrīgs!
Teic, kā no augšas tur izskatās?

Kādas meža zemenes saldākās
Mežmalā tautudēls plūks,
Kad tautumeita kreklu atpogās
Un papardes ziedu gūs?

Sirdis aizdegsies Jāņu ugunīs,
Apiņu spēks mutuļos dzīslās,
Visas bailes un kautrība pazudīs,
Līdz nakts aizkars rītausmā plīsīs.

Kad saule nosarkusi
Mazgāt zelta matus rasā bridīs,
Baltā miglas kreklā klusi
Nāks pārles pļavā kaisīt rīts.

Mēness ar šķelmīgu smaidu
Saulītei sveicienus mās,
Varbūt arī ko gaidot,
Kad saule miglas kreklā ietinas...

2024-06-23

Runča Mura Jāņi

Runcis klausās:

“Vai tas vējš,
Kas čab sausās
Papardēs?”

Nē, tur peles griežas dejā
Apkārt siera ritulim,
Šīs par kaķi tikai smejas:
“Siera Jāņos žēl šim sīkstulim!”

Runcis metas peles ķert,
Taču atsitas pret sienu!
Kur tā uzradusies te?
Neredz peli vairs nevienu.

Jāņtārpiņi apkārt riņķo
Tā kā zvaigznes kosmosā,
Brīnās runcis, zemē krītot:
“Sapnī es, vai nomodā?”

Kaķim liekas: “Protu lidot,
Taču zeme aizpeld prom,
Nu, kā gan lai saprot šito?
Viss ir vienos brīnumos!”

Tad, kad mostas runcis Muris,
Saimnieks viņu dikti rāj,
Pods ar papardi – lauskās pie durvīm,
No sasiestās pudelītes izliets baldriāns!

Arī runcim gribas jāņot,
Garlaicīgi, ja tup mājās viens.
Saimniek, kādēļ baldriānus
Neieslēgtus atstāji, nudien?

2024-06-25

Pacelsim glāzes!

Pacelsim glāzes par mīlu,
Jo tā spārnus mums dod!
Par dzīvi mīlas piepildītu,
Lai katra sirds, kas to ilgojas, rod!

Pacelsim glāzes par draugiem,
Kas ikdienai gaišumu dod!
Par kopīga prieka brīžiem jaukiem,
Un lai nedienas bēg no mums prom!

Pacelsim glāzes par dziesmām,
Kas vieno vēl vairāk kā vīns,
Tās dvēseli silda kā kamīna liesmas
Rudens vētrās un spelgonī!

Pacelsim glāzes ar vīnu,
Vīnu saldāko, lai glāzēs līst!
Pret skumjām uzsāksim cīņu,
Nedrošību laiks projām dzīt!

Lai, kad rožaina vīna krāsā
Pa logu ieplūdis rīts,
Vīns kā meitenes lūpas sārtas
Neļauj liksmību projām vēl dzīt!

2024-07-21

Ķirsim šodien draugu daudz

Ķirsim šodien draugu daudz,
Dārzā putnus ciemos sauc!
Strazdus melnos uzvalkos
Un zvirbulīšus pelēkos.

Brūnā micē zvirbulītēvs,
Lauku dendijs lepns, cēls,
Viņam zvirbulmamma līdzās
Kā angļu dāma tērpā pelēcīgā.

Dižknābim parādīts ir gods –
Tam citi putni ceļu dod,
Līdz iebrūk bezkaunīgās vārnas,
Tad mazie slēpjas pazarēs un gānās.

Ne vien putni, arī kukainīši,
Šai dārzā pamieļoties grib,
Gan vabolītes, kāpuri un skudras,
Gan blakšu dāmas, kurām smaržas rūgtas...

Pat cilvēkbērns lai malā skrien,
Kad nāk lapsenes ar asiem zobieniem!
Bet ilgs nav negantnieču prieks,
Kad sirseņi tās projām triec.

Ķirsis, košu pārļu pilnām rokām,
Vienādi visus cienāt protas.
Ai, dārzniek, ražu novāc drīz,
Citādi ziemai kompotam tev nepietiks!

2024-07-05

Brālis mēness, māsa nakts

Brālis mēness, māsa nakts
Manus sapņus nosargās,
Zem spožām zvaigznēm vārsmas dzims,
Tik, cik zvaigžņu, ne jau simts.

Brālis mēness, māsa nakts,
No kuras dāsnā pūra zagts
Zelts, kas daiļās dziesmās liets
Tā kā gaismas puķe zied.

Brālis mēness, māsa nakts,
Cits nav noslēpums nekāds –
Tad pie manis vārdi nāk,
Kad mēness ceļas sapņus nosargāt.

2024-07-23

Sapņu bāka

Mēnestiņš ir sapņu bāka,
Uz to ved sudrabaina taka.
Pa tumsas jūru sapņu kuģi brauc,
Kur mēness, smaidot, māj un sauc.

Tās tālās sapņu zemes krastā
Ar baltu mākoņburu mastā
Stāj sapņu kuģis lidojošs,
Kur aicina to mēness spožs.

Nakts jūrā zvaigžņu zivis peldas,
Grimst mēness bāka spožā zeltā,
Līdz jaunas dienas gaisma aust
Un saulīte kā sārta roze plaukst.

Ai, sapni, tu esi tik skaists!
Teic, kādēļ tev ir jāizgaist?
Man mēness uzsmaida: “Lai atnāk rīts,
Tu vari celties un sapņus piepildīt!”

2024-08-07

Pieceļas jauna diena

Miglas palagus baltus
Rīts pāri norai klāj,
Dveš vīgriezies elpu saldu,
Mēness ar mākoņu lakatu atvadas māj.

Miglas peldmēteli baltā
Brien saule rasā mazgāties,
Norīvēsies kā oga sārta
Un baltos miglas dvieļos noslaucīsies.

Sāk sienāži rīta koncertu –
Jau vijoles uzskaņo,
Pa noru, rasas dimantiem nosētu,
Slāj āpsis soļos gurdenos.

No miglas palagiem baltiem
Pieceļas jauna diena,
Ar saules staru dzīpariem smalkiem
Lai atmiņu jostā gaišu to sienam!

2024-07-26

Egles ēnā

Zieds nevar palikt ēnā,
Tur ziedam grūti augt,
Nīkuļo vietā rēnā,
Trūkst gaismas, nevar plaukt.

Ceļ augstu galvu egle kuplā,
Tās ēnā augu daudz,
Bet skaisti ziedēt tik un tā
Nav tumšai eglei ļauts.

Nav jēgas nomākt citu ziedus –
Tā pats neiemantosi tos,
Un vien Dievs var noteikt griestus,
Cik tālu augt katram dots...

2024-05-22

Apalvaidzis mēnestiņš

Apalvaidzis mēnestiņš,
Spīd kā zelta poga viņš,
Smīn un manā logā lūr,
Ko gan ieraudzīt cer tur?

Logus aizklāj zila nakts,
Bet mans vientulīgais kakts
Pilns ar dzidru gaismu līst,
Spoži apmirdzēts it viss!

Mēnestiņ, teic, ko tu gribi?
Vai tev arī vientulīgi?
Tu jau par mani vecāks vīrs,
Vai man tev tēju uzvārīt?

Vai kopā liksim domino,
Līdz rītam laiku nositot?
Vai parunāsim tāpat vien,
Lai garās stundas ātrāk skrien?

Nāc manā logā, nebaidies!
Bezmiega naktī esi viesis!
Mēs abi, kā jau krietni zēni,
Sarunām atradīsim tēmu.

2024-06-22

Kaķu koncerts

Uz mūsu jumta šonakt dziedāja
Kaķu ansamblis “Junkuri,”
Līdz rīta gaismai nepārstāja,
Tādēļ man vēl šobrīd ausīs rūc dunduri.

Maestro ar baltu vaigu bārdu,
Melnā frakā, baltā vestē un cimdos
Baritonā uzsāka meldiņu saldu,
Aicinot līdzī dziedāt arī citus.

Lēdija melnā samta kleitā,
Smaragda zaļām acīm spīdot, piebalsoja
Balsī, smalkā kā fleita,
Un visi kaķi viņu apbrīvoja.

Tad dziesmu uzsāka lēdija baltā
Ar vijolišu zilām acīm,
Arī viņai balss bija smalka,
Bet jaukais koncerts izvērtās tracī.

Melnā lēdija ar zaļām acīm
Konkurenti ciest negribēja,
Bet nolēma viņu pārmācīt,
Un melnbalta vilna drīz putēja vējā...

Veltīgi baltvaidzis Maestro
Centās abas dāmas šķirt,
Bet pārliecinājās vien par to,
Ka smaga ķepa arī lēdijām ir...

Kurš guva virsroku šajā cīņā?
To pastāstīt nezinu jums.
Pat apaļvaidzis mēness brīnās,
Cik neglīti beidzās jauks pasākums.

Jautājiēt mēnesim, varbūt viņš zinās,
Kādēļ Maestro vienam nu jādzied blūzs
Uz jumta kores līdz pašam rītam
Tik žēli, ka sirds vai lūst...

2024-08-08

Dziesma mēnesim

Ak, zelta skaistuli, mēness!
Tevis dēļ strauji pukst man sirds.
Kādas redzu ēnu spēles,
Kad tavš vaigs logā mirdz!

Vējā dej koku zari,
Krīt manā logā to ēnas,
Tās liecas man pāri
Kā dejojošas bajadēras.

Zelta skaistuli, mēness!
Miega, sapņu, mīlas dievs!
Tu piepildi visas vēlmes,
Kur man līdzī tev doties?

Tu spīdi kā zelta kauss,
Kuru man pasniedz nakts,
No tā, pirms vēl rīts aust,
Man jaunas dziesmas taps.

Spožais skaistuli, mēness!
Zelta ābols, ko sniedz princese Nakts!
Sapņu pasaulē mani aiznes,
Līdz rožainā blāzmā tērpies rīts nāks...

2024-07-18

Apoteoze vasarai

Nosapņoti baltie ievziedu sapņi,
Jāņuzāļu dziesmas un pasakas klus,
Saldi iesmeldzoties, sirds atmin,
Ko zem ziedošām liepām vēstīja čuksts.

Drīz nāks augusts un dedzinās kāpas
Viršu zilās un mēļajās liesmās,
Dienas kā medus pilnas zemes bites taps,
Svelmes smagumā dūcot miega dziesmas.

Tad, kad sārtvaidži āboli kritīs,
Sekundes skaitot, kas vasarai dotas,
Būs zirnekļu mežģīnēs ietērpti rīti,
Kurus rasa ar dimantiem rotās.

Kad dzērvju trompetes sauks mani sēņot,
Baravikas, sveicinot, cepures cels,
Zaļo sūnu samtu dzērvenes pārļos
Un bērzu matos pilēs saules zelts.

Nu svelmē vasarai soļi top gurdi,
Jo drīz tās darbs būs padarīts,
Ar sulīgām dāvanām pilnu kurvi
Pie mūsu durvīm klauvēs rudens jau drīz.

2024-08-25

*Apoteoze – svinīgs nobeigums skaņdarbam vai teātra izrādei.

Es gribētu ielikt vasaru aploksnē

Es gribētu ielikt vasaru aploksnē
Un glabāt līdz pelēkam rudenim,
Lai sarkankrūtītis tev to aiznes,
Kad rītos krēslai soļi top gurdeni.

Es gribētu ielikt puķu smaržas,
Jāņuzāļu un liepziedu elpu,
Visu meža un dārza ogu garšas
Un ziedos bišu savākto zeltu.

Es gribētu ielikt jūnija sauli
Un skanīgās Jāņu dziesmas,
Lai, kad ziemeļvējš pūš ledus tauri,
Tās tevi silda kā pavarda liesmas.

Es gribu ielikt mežezera ūdeņus
Un viļņu spirdzinošos glāstus,
Lai, kad aiz loga dejo zelta lapas vai puteņo,
Tev atsauc atmiņā bula vakarus karstus.

Es gribētu ielikt vasaru aploksnē
Un tev aizsūtīt rudens vējos,
Lai tevi nesaldē lietūs drēgns,
Ne putenis, kad zeme ar debesīm dejo.

2024-08-29

Egle un kļava

Stāv kļava maigi zaļā rotā,
Kuru viņai dāvājis maijs,
Pretī saulei stiepj zaru rokas,
Un strazdu dziesmās trīsuļo gaiss.

Bet kļavai līdzās turpat ir egle
Skuju tērpā tumšzaļā,
Garāmgājēju skati vien kļavu meklē,
Bet eglei paiet vienaldzīgi garām.

Pienāk rudens un brīnišķās krāsās
Kļavas zaļās mežģīnes apglezno,
Starp zelta lapām kvēlo arī sārtas,
Kā ķēniņieni uz balli viņš sapoš to!

Un atkal kļava ir vietējā zvaigzne,
Par tās daili visi priecājas,
Kamēr vējš pa druskai tās lapas aiznes,
Bet pie egles ļaužu skatieni neapstājas...

Bet, kad pēdējo zeltaino lapu
Kļavai norāvis oktobra vējš,
Patvērumu egles zaros rod putni par labu,
Pie kailās kļavas neviens nenāk sērst...

Ziemā kļavai visi paiet garām,
Jo tā kailumā neglīta, pelēka šķiet,
Bet priecājas, kā eglei katrā zarā
Baltu dūraini uzvilcis sniegs.

Ziemā egle būs vietējā zvaigzne,
Priecēs ļaudis, un putniem patvērumu sniegs,
Bet lietū un puteņvējos drebēs kaila
Vientuļā kļava, kuru vairs neatcerēsies...

Bet gan jau atkal nāks ziedošais maijs,
Un kļavai zaļās mežģīnēs ietērpsies zari,
Tad neviens egli neatcerēsies vairs,
Bet kļavas zaros strazdi dziedās himnu pavasarim!

2023-09-30

Novembra ieskaņā

Lai kļavu liesmās deg raizes un bēdas,
Lai tās aiznes tālēs rudens vējš,
Ar zelta paklāju mežs nosedz pēdas
Un skumjas no atmiņas dzēš!

Cauri rudens krēslai ar dziesmām
Pie mums svētku mēnesis nāk,
Viņam rādīsim ceļu ar svecīšu liesmām,
Lai veļu dvēselītēm top siltāk.

Un tad, kad Lāčplēša pēdās
Sniega māte baltu tepiķi klās,
Atkal degsim svecītes gaidās svētās,
Rādot ceļu Dieva dēlam, kurš nāks.

2024-11-01

Ziemas pasaka mežā

Kad Lauskis pa mežu staigā
Un salā pietvikst pat saule,
Ziemeļvējš rozes dedz vaigā,
Izsalkuši putni pie logiem klauvē.

Ezītis alā vāra mežrožu tēju,
Cimos gaida vāverīti un zaķi,
Tie abi brien pa sniegu pret ziemeļvēju,
Bet ezītis ābolmaizi cep ar brūkleņu zapti.

Zaķis un vāvere cauri eglainei spraucas,
Kaut putenis zemi ar debesīm griež,
Trakā dejā sniegpārslas traucas,
Noslēpj pēdas, lai vilks un lapsa neuziet.

Niknā pūce savā dobumā sēž
Un ārā nebāž knābi liko,
Jo sniegpārslas acīs sveiž vējš,
Kad ziema un putenis balli rīko.

Drīz jau pieklauvē draugi pie durvīm,
Un ezītis priecīgs tās vaļā ver,
Vāverei rieksti ir līdzī kurvī,
Bet zaķim rabarberu vīns, ko dzert.

Visu nakti spēlēs domino draugi,
Stāstīs pasakas, dziedās dziesmas,
Tās pie loga klausīsies pat ziemeļvējš un Lauskis,
Un priecīgi dejos dzirksteles kamīna liesmās.

Norims putenis, mēness šūposies eglē,
Un viņu par pīrāgu noturēs muļķa vilks,
Kurš visu nakti velti zaķa pēdas meklēs
Un garu žēlabu dziesmu līdz rītausmai vilks...

2024-01-23

Priedi noskūpstas sals

Mierinot raudošo priedi,
Viņu noskūpstījis ir sals,
Nu viņai zaros kristāla ziedi,
Ar mirdzošu pārli rotāts ik skujai gals.

Vai vēl ilgi šīs kristāla rotas
Mirdzēs priedes zaļajā tērpā?
Vai drīz viņa atkal kā slapja slota
Mēzis lietus mākoņus vētrā?

Nu katrs čiekurs kā kristāla zvaniņš
Mirdz ledus kažokā spožā,
Bet šis skaistums ir mānīgs,
Jo februāris jau projām pošas.

Drīz katra čiekura ledus bruņas
Saule nogērbs ar siltiem stariem,
Bet pērles, kuras viz skujās,
Salasīs pavasaris.

Kad pavasara brīnišķīgie ziedi
Un maigi zaļas lapiņas plauks,
Neviens neatcerēsies vairs priedi,
Kura spēj būt krāšņa vien tad, kad ir auksts.

Taču dabas ritums griežas pa apli,
Un, ja priede ziemā atkal skums,
Ledus rotā mirdzēs zari slapji,
Lai sirdis no dailes iesmelgtos mums.

2024-02-27

Visu nakti zvaigzne dega

Visu nakti zvaigzne dega,
Manā logā mirkšķināja,
Līdz pat gaišam saules lēktam,
Sudrabiņu vizināja.

Visu nakti zvaigzne dega,
Manu miegu nolaupīja,
Nakts tumši zilo samta segu
Sudrabrakstiem izrakstīja.

Visu nakti zvaigzne dega,
Ilgas dedza manā sirdī,
Miers no manis tālu bēga,
Dvēsele deg zvaigznei līdzī...

2024-06-10

II DZIMŠANAS UN VĀRDADIENU GAVIĻNIEKIEM

*****

Lai kā siltā saules gaismā
Tavs vaigs no prieka laistās,
Tavs smaids tik gaiši mirdz
Kā tava labā sirds!

Kā saldas ogas aveņkrūmi
Lai tev ik diena prieku sniedz,
Bet raizes gaist kā dūmi
Un tās vienmēr atsver prieks!

2024-07-27

*****

Tu esi dzimusi gadam sirdī,
Kad Jāņu dziesmās dižie ozoli trīc,
Dziesmotā nakts paiet žigli kā mirklis,
Tumsai sadegot Jāņu ugunīs.

Tu esi dzimusi gadam sirdī,
Kas smejošu pīpeņu saulītēs vīts,
Un pašu sauli vienmēr nes sev līdzī,
Tā pat ziemas spelgonī nezudīs.

2024-06-25

*****

Ar pēdējo lapu salūtu
Tevi šodien sveic liepa un bērzs,
Un ar zelta lapām vēsti tev sūtu,
Kuras mežs kaisa dāsni kā Krēzs.

Lai cik liepas kaisa zelta sirdis,
Par tām saulaināka – tava labā sirds,
Kuras gaismā sasildās citi,
Jo dvēsele tavā tuvumā kā piesaulē silst!

2024-10-08

*****

Nebēdā par sniegu matos
Un saki: “Tas jau nav sniegs!
Kad pumpuri smej saules staros,
Ar baltiem ziediem ķiršu koks zied!”

Balti ziedi plaukst ķiršu kokam,
Salnām un vējiem par spīti,
Un arī tavu galvu balti ziedi rotā,
Vēstot par gadiem, kas aizvadīti.

2024-04-13

*****

Sienāža vijoli, kameses basu,
Lai sirdī līksmi tie skan!
Rīta gaismā mirdzošu rasu,
Skaistākos ziedus, kas medaini tvan!

Sauleszaķīšu un taureņu dejas,
Un tveicē pavēni gūt,
Cauri ziedošai vasarai ejot
Uz bagāto rudeni, nepagurt!

2024-07-17

*****

Lai ik rīts kā magone kvēlo,
Gundegām zeltītu dienu vēlot,
Kā rudzupuķe vakars zils
Jasmīnu elpā saldajā slīgst!

Nobirs jasmīni, jāņzāles vītīs
Un rāsas briljanti saulstaros kritīs,
Bet sirdīs paliks kā nevīstošs zieds,
Kā skaidrs briljants mūsu tikšanās prieks.

2024-06-01

*****

Lai pavasaris pie tava loga
Ar lāsteku asarām pieklauvē,
Jo asaras viņām no prieka rodas
Un skaisti kā briljanti mirdz piesaulē!

Šodien saule kā rožaina tulpe,
Tik maigi sārta pamalē aust,
Lai, gluži kā paljošā upē,
Tevī dzīvesprieka un spēka ir daudz!

2024-03-09

*****

Kā dzīvības sula bērzā,
Kā ledu nometis strauts
No saules un zemes spēkā
Pieņemies vesels un sprauns!

Kā zeme noņem sniega nastu,
Kā upe ledu projām nes,
Lai tu savā ceļā vēl kalnus gāztu,
Lai līgojas pasaule!

2024-03-20

*****

Jau vasarai goda vārti
Jāņuzālēm izpušķoti,
Jau drīz vien koši sārti
Zemeņu bērni izmargos dobi.

Kā zemeņu ogas uz smilgām
Ver atmiņās laimīgās dienas,
Kā divi spārni – prieks un ilgas –
Lai pretī saulei nes tevi arvien!

2024-06-07

*****

Atkal ziema āres tin sniegājos baltos
Un glezno leduspuķes logos,
Bet mēs nākam, pārvarot ziemeli salto,
Lai tevi apsveiktu tavējos godos.

Egles spirtumu, priedes sīkstumu
Un pīlādža kvēli spītēt ziemas salam,
Un piedzīvot skaistāko brīnumu,
Lai tavam priekam vairs nebūtu gala!

2023-12-08

*****

Vēl tavs ceļš ved vasarai cauri,
Kā teikts ir skanīgā dziesmā,
Vēl dzērve nesauc to ar savu tauri,
Vēl silda bula saule un dāliju liesmas.

Vēl tavs ceļš ved vasarai cauri,
Pretī zelta rudenim ar dāsnām veltēm,
Un tev savā ceļā vēl jānoplūc lauri,
Kas pat ziemas spelgonī nenodzeltēs.

2024-08-05

*****

Vai sniegpārslas aiz loga dejo
Un rūtīs leduspuķes glezno sals,
Vai briljanta asaras piesaulē sējot,
Raud lāstekas – tas viss ir tavs.

Pat, ja pie loga bungo lietus,
Tā ir sonāte tev, ieklausies!
Lai ko tev šodien dzīve sniegtu,
Lai tavā sirdī iedegas gaišs prieks!

2024-02-03

*****

Vasaru piesakot vārtos,
Jau balti pilādžziedi plaukst,
Deg pakalni magoņu sārtos,
Un rītos vairs nemēdz būt auksts.

Kā saules dāvana meža malā,
Rēnās pļavās mirdz pureņu zelts,
Tevi ziedošs plauksmes ceļš tālu
Vedīs, līdz simtā rudens salna matos sudrabu bērs.

2024-05-22

*****

Jau zelta skaras auklē lazdu zari
Un strazda dziesma sveic jaunu pavasari,
Baltā sniegā zili krokusi plaukst,
Un liekas – nemaz vairs nav auksti.

Lai lazdas izkaisa zeltu,
Lai tavā ceļā un matos tas krīt!
Bet pašu dārgāko dzīves velti
Siltu un gaišu vienmēr glabā sirds!

2024-03-20

*****

Nāk zelta septembris ciemos,
Bet bagātais augusts galdu klāj,
Lai bites medu smeļ viršu ziedos
Un augļu pilnus zarus ābele, aicinot, māj.

Ar bumbieru zvaniņiem dārzs
Ieskandina tev šo skaisto dienu,
Lai tu mīļās atmiņās
To kā zeltainu gaismas dzīparu sien.

2024-08-30

*****

Mūsu tikšanos iezvanīja dzeguze,
Iepogoja lakstīgala,
Par to sienāžu kapela neklusē,
Puķēs dziedās līdz rudenim tālam.

Kad sarkankrūtīši un zīlītes
Aiz logiem iezvanīs balto ziemu,
Sienāžu kapela mūsu sirdīs
Kā mīlā, vecā platē dziedās par šo dienu.

2024-06-01

*****

Pa jasmīnu kupenām Saulgriežu pēdās
Dziesmotais jūnijs prom iet,
Un liepām ziedu ķekari veras,
Lūdzot bites ciemoties.

Nāks bagātais jūlijs ar liepziedu dvesmu
Klējpiem ogu ķekarus sniegt,
Bet šodien mēs šurp nākuši esam
Tev jubilejā ziedu klējpus sniegt.

2024-06-28

***

Vasara tev no ziediem pin dienas,
Tās ar rasas briljantiem rotā,
Melnas un sarkanas pārles sniedz
Pīlādži un aronijas ar zaru rokām.

Katra diena, ko dzīve tev dāvā,
Lai ir kā odziņa garda,
Kā rasas pārle ziedošā pļavā,
Kā spirdzinošs malks vīna pie svētku galda!

2024-08-18

*****

Tu piedzimi pavasarī,
Kad upes lauž ledus segu,
Un tāpēc tu arī vari
Sasniegt, ko vēlies, ar prātu un spēku.

Tu piedzimi pavasarī,
Un tev savs mūža ziedonis vēl tikai priekšā,
Lai veicas visas gaitas un darbi,
Līdz zelta rudens piebērs pilnas riekšas!

2024-04-23

*****

Vasara sienāžu vijolēs noskan,
Smilgas pārļot nāk rožains rīts,
Ābele, plūme un pilādzis lokans
Krāj sauli augļu rotā, zem kuras likst.

Vēl skūpstā vaigus tev bula saule,
Un vasara kā viršu medus brūnē tev vaigos,
Lai tu kā saldu vīnu atmiņās raudzē
Šo jauko vasaru un brīžus skaistos.

2024-08-21

*****

Jasmīns baltu ziedlapu paklāju
Noliek tev pie kājām, māt,
Lai ik dienā un darbā tavs gājums
Ir kā bitei jasmīnu ziediem klāts.

Saules gaismā un jasmīnu dvašā
Kā jasmīna ziedi lai baltas tev dienas,
Tev saglabāt sparū kā bitei ašai,
Kuru jasmīns ar nektāru cienā!

2024-06-30

*****

Jau drīz zaļu lapu sirsniņas
Tev dāvinās katrs liepas zars,
Jau ar vizbulēm izrotā ciņus
Mežmalā pavasars!

Drīz ķiršu koks baltas zvaigznes
Iebērs vēl tavos matos,
Atgādinot, cik daudz laimes
Mums ir dāvāts, tavu smaidu skatot!

2024-04-19

*****

Ziema glezno rūtīs
Leduspuķu dārzus,
Vēl puteņvēji pūtīs
Un balti ietērps āru.

Sarma ar baltiem ziediem
Katru zaru rotās,
Šo daili ziema sniedz
Un ieliek tavās rokās!

2024-01-25

*****

Lai zem kājām tikai balti ceļi
Un laiks vairāk sūta baltās dienas,
Bet ja kādreiz arī saltums tev dzeļ,
Tik un tā pretī saulītei brien!

Lai zem kājām tikai ceļi balti,
Kas vienmēr tevi ved pretī saulei,
Un, ja arī kādreiz top salti,
Savu spēku un ticību nepazaudē!

2024-01-28

*****

Ar košiem ceriņu cimdiem,
Lai salnā nebūtu vēsi,
Pie tava loga jau sit
Nerātnais maija vējš.

Ar ceriņziedu medaino dvesmu,
Bišu orķestrim spēlējot tušu,
Jaunu dzīves posmu maijs vēsta,
Tevi darot priekā apreibušu.

2024-05-25

*****

Jau atkal uz Saulgriežiem ejam,
Kur jāņuzāļu dvesmā slīgst pļavas,
Rīts nododas rasas briljantu sējai,
Lai tiem rotātus ziedus liktu rokās tavās.

Jau saule kniebj meža zemeņu vaigos,
Lai tev par prieku tās kā rubīni tvīkst,
Tevi rasotā norā gaidot,
Kad gaviļniece tās salasīs.

2024-06-20

*****

Brangu beku pilnu grozu,
Dzērveņogām pilnu otru,
Lai ābeles no augļu nastas likst,
Un tev spara pietiek salasīt!

Lai vēl bites sanes viršu medu –
Tad tu nezināsi bēdu,
Kad aiz loga ziemelis pūš salts,
Tevi sargās dzērvene un medus salds!

2024-09-11

*****

Kad rudens dienai miglas segu auž
Un pat saulei staru pirksti vēsi,
Lai runcis tavas kājas glauž,
Kad mīkstā krēslā sēdi ērti!

Liepziedu tēja un ābolmaize garda,
Klusumu tev klēpī runcis maļ,
No sliktiem sapņiem tevi sargā
Un mājas dzīvei laimi kaļ.

2024-11-28

*****

Rudens tev izkalis dienas no zelta,
Kas liepās un bērzos list,
Viņš sudraba rītus tev velta,
Kad, salnas greznots, ir stiebriņš mirdz.

Ja arī pienāk vakara gurdums,
Lai tas ir gandarījuma pilns
Kā bumbieris ar saldu sulu,
Kā rožābols – sārtvaidzīts!

2024-09-28

*****

Vai tu jau pavasari jūti,
Kaut baltā sniegā tērpies ārs?
Jau drīz vien silti vēji pūtīs
Un pūpolpērles dāvās kārklu zars.

Lai paliek ziema baltās pēdās,
Ko puteņvēji nodzēsīs!
Tām līdzī zudīs raizes, bēdas,
Kad zilgmē dziedās cīrulis!

2024-02-28

*****

Kā darba bitei ziedos
Tev dzīvu zeltu vākt
Un, liksmu sirdi dziedot,
Ar sauli mājup nākt.

Kā ķirsim augļu dārzā
Tev, par spīti salnām, plaukt
Un baltus ziedus dāvāt
Līdz simtam pavasarim ļauts!

2024-03-25

*****

Vasara tev no ziediem pin dienas,
Tās ar rasas briljantiem rotā,
Rubīna sarkanās pērles sniedz
Jāņogas un ķirši ar zaru rokām.

Katra diena, ko dzīve tev dāvā,
Lai ir kā oga, kairi salda,
Kā rasas pērle ziedošā pļavā,
Kā spirdzinošs malks vīna pie svētku galda!

2024-07-08

*****

Rudens izdaiļo katru smilgu
Un to sudraba kažokā tērpj,
Lai prieks tavu sirdi sasildītu,
Ķēnišķā rotā mirdz katrs cērps.

Laiks ieber sudrabu tavos matos,
Lai kā salnas izmargots cērps tie mirdz,
Un gadus, likteņa dāvātos, tajos skatot,
Priekā un gandarījumā veldzētos sirds.

2024-10-29

*****

Zaļu lapu sirsnīgas
Drīz atvērs koku zari,
Lai tu arī vari
Sajust pavasari!

Bites dziedās ziedos
Un strazdi ābeļzaros,
Lai tu ar dziesmu ietu
Visos ceļos, darbos!

2024-04-19

*****

Lai saule ar staru liegu
Silti noglāsta tevi šodien,
Izkausē visas rūpes kā sniegu,
Un tu plauksti kā sārts vizbulzieds!

Lai kā dzīvības sulas bērzā
Tevī iestrāvo spēks,
Visi ceļi un durvis tev veras
Un raitā solī ik gaita nes!

2024-03-03

*****

Vizbuļu actiņas tevī raugās
Un pūpolos skan bišu blūzs,
No zemes dzīlēm lien laukā
Mazs un zils deguntiņš – krokuss.

Dzied strazdu kapela ķiršos,
Kuru saldaajā elpā reibst sirds,
Rasas pērlītēm ziedos mirdzot,
Tevi modina saules pilns rīts!

2024-05-04

*****

Vēl Jāņu dziesmas atbalsojas sirdī,
Zem ziedu kupenām vēlie jasmīni līkst,
Tavus vaigus brūnē saulstari silti,
No kuru glāstiem zemenes tvīkst.

Lai saules siltums, kas piepilda zemi,
Un tās gaisma tev dvēselē līst!
Kad īstas kupenas apsegs zemi,
Tava saule tuvākos sasildīs!

2024-06-29

*****

Pa baltu ceļu uz pavasari,
Kur laimes ceriņos plaukst,
Rožainās mežgīnēs tērpjas ābeļu dārzi,
Ej, lai tevi nesaldē ziemelis auksts!

Lai tevi pavada ziemas pasaka baltā,
Līdz no sniega krokusi galviņas ceļ
Un dvēsele veldzējas strazda altā,
Ar ziediem izrotāts top baltais ceļš!

2024-02-19

*****

Vēl rožainu cīruļputeni
Virš ābeļdārziem griež maija vējš,
Solot bagātu zelta rudeni,
Kas gardiem āboliem pilnus apcirkņus bērs.

Bet līdz tavam zelta rudenim
Vēl priekšā ziedošs un saules pilns ceļš,
Kas tev jāiet, līdz simto reiz putenī
Ziedlapiņas griezīs maija vējš!

2024-05-19

*****

Saule izlēja zeltu bērzos,
Izkaisīja liepu gatvē,
Lai tu ar prieku šai godībā vērtos,
Jo Dieva mākslu nekas nevar pārspēt.

Arī vārsmās gaisma nav no manis –
Cilvēks Dieva gaismu spēj vien atstarot,
Jo Viņš ir saule un torņa zvans skanīgs,
Kura dziesmu varam tikai atbalsot.

2024-09-05

*****

Ej baltām Lieldienām pretī
Pa ziedošām vizbulēm kaisītu taku!
Lai grūtie brīži tev dzīvē kļūst reti,
Bet saulaino brīžu vairāk taptu!

Ej saulainām Lieldienām pretī,
Lai tevi spēcina Svētais Gars,
Kā sniegs izkūst bēdas un grēki,
Un laimē dvēsele sildīties var!

2023-04-06

*****

Kad saulainās vasaras pēdās
Saules kripatiņas izkaisa bērzi,
Mēs tev sirsnīgus vārdus veltām,
Varbūt ar tiem salnas atvairīt spēsīm?

Saules kripatiņu, kuru šodien
Tev matos iemetīs bērzs,
Savā atmiņu grāmatā liec –
Tā tevi pat spelgonī sasildīt spēs!

2023-09-05

*****

Pavasara siltajā elpā
Koši uzzied pļavas un dārzi –
Šos ziedus daba tev velta,
Lai savu svētku dienu izbaudīt vari.

Noziedēs sniegpulkstenītes,
Ķirši, plūmes un ābeles plauks,
Bites un tauriņus ielūgs uz dzīrēm...
Lai tev arī tiek saldmes pilns kauss!

2023-04-22

*****

Atver acis un paraugies ārā,
Kur sniegā krokusi plaukst!
Sals, atvadoties, kniebj snīpī sārtā
Tulpes ziedam, bet vairs nešķiet auksts.

Atver acis un paraugies ārā,
Kur pūpolu vēderi saulītē sildās,
Māj lazdas ar zeltainām skarām,
Un cīruļa dziesma smeldz sirdī kā ilgas!

Atver acis un paraugies ārā,
Šis brīnišķais rīts ir tavš!
Vai dzirdi, kā plaukstošā dārzā
Pavasaris tevi sauc?

2023-03-23

*****

Deg baltās bērzu birzes zaļās liesmās
Un parki mēļā ceriņjūrā slīgst,
Medaino gaisu viņo strazdu dziesmas,
Lai tava sirds kā prieka biķers pāri līst.

Vēl ābeles ar rožu sārto sniegu
Uz vasaru tev ceļu nokaisīs,
Lai viss, ko ziedoņmēnesis tev sniegtu,
Ik dienu spēj tev skaistu padarīt!

2023-05-19

*****

Ziedi kā ābele maijā,
Rožaina tvīksti saules staros
Kā ziedi, kurus ābele aijā
Saules apmirdzētos pavasaros!

Lai tev spēku dod maija saule,
Neļauj taviem soļiem kļūt gurdeniem,
Lai kā ābelei raženus augļus
Tavas ieceres nes rudeni!

2023-05-04

*****

Uzzied vizbules, uzzied zilsniedzes,
Uzzied sniegpulkstenītes,
Nāk pavasaris ziemas grūtumu dziedēt,
Un arī tevi tas sasildīt spēs.

Rotājas lazdas ar zelta skarām,
Samta pērlēm greznojas kārklu krūms...
Lai arī tev pavasaris neiet garām,
Lai nevienu brīdi nav iemesla skumt!

2023-03-03

*****

Tev ziedonis mūždien ir matos –
Kā ievu ziedi, kā ķirsis, tik balts,
Un tas nenovīst rītos saltos,
Ne, kad svelmē dārzi jau kalst.

Nepiesauc rudeni, nepiesauc ziemu,
Tu sava mūža ziedonī esi!
Nes matos līdzī sev to katru dienu,
Un tāpēc ap sirdi mums nekad nav vēsi!

2023-05-28

*****

Drīz septembris dosies jau projām
Pa zelta lapu nokaisītu taku,
Bet zāles stiebrus un rudzu rogas
Salna rotās ar sudraba laku.

Lai jau izkaisa septembris zeltu,
Lai kaisa sudrabu rogainē salnas!
Tu kā bite medu, no ziediem smeltu,
Nes sauli sirdī līdz ziedonim jaunam!

2023-09-28

*****

Baltu tepiķi cīruļputenis klāj –
To marts izrakstīs asniem zaļiem,
Un lazdas ar zelta skarām māj –
Ziedoņa dienas vairs nav aiz kalniem!

Pa baltu tepiķi ar zaļiem dzīpariem
Pretī saulainam ziedonim dodies,
Ieklausoties, kā putni vītero,
Ej viņu dziesmu taktī ar viegliem soļiem!

2023-03-25

*****

Ar zeltu rudens jau izcako
Liepu un kļavu smaragda kleitas,
Un rubīna toņos sarkanos
Liesmo mežvīni, mājot vasarai sveikas.

Pilādzis sniedz pārles ugunīgas
Un aronija – spīdīgi melnas,
Krīt rasas briljanti zirnekļu zīdā,
Sudraba rotu ik smilgai dod salnas elpa.

Vai tu redzi, cik bagāta esi?
Šis krāšņums ir dāvināts tev,
Lai rudens dienās ap sirdi nav vēsi,
Zelta dailes mirkļus atmiņās smel!

2023-09-14

*****

Novembris oktobri lūdz uz valsī,
Dejo krāsainas lapas ar sniega pārslām,
Debesīs auļo mākoņi palsī,
Bet vēl nespēj nodzēst oktobra krāsas.

Un mēs tev novēlam tavas krāsas
Ņemt pelēkā novembrī un ziemā līdzī,
Lai polku lec lietūs lāses, valsē sniega pārslas,
Tavs košums kvēlos un nenodzīsī!

2023-10-29

*****

Nāks pavasaris un atbrīvos upes,
Izlaidīs ziedus no pumpuru slēpņiem,
Līdz ar sniegu zudīs vecās rūpes,
Un kā sniegpulkstenīte uzziēdēs jauns prieks!

Tevī spēks plūdis no zemes un saules,
Vēl pacieties tikai mazliet!
Ejot plūkt puķes un bērzu sulas raudzēt,
Saltās un pelēkās dienas neatminēsies!

2023-02-28

*****

Tas nav sirmums, bet ābeļu baltums,
Kas šodien viz tavos matos,
Jo kā ābele dāsns tavs mūžs,
Lai mēs to redzam ikreiz, tevi skatot.

Tas nav sirmums, bet ievziedu baltums,
Kas šodien krīt tavos matos,
Un tu ziedi kā ievu krūms,
Mīlestībā plaukstot kā ziedos baltos.

Tas nav sirmums, bet ceriņu baltums,
Kas šodien tev matos zied,
Un ceriņos laime nav jāmeklē mums,
Ja vien tavās acīs mirdz prieks.

2023-05-14

*****

Krāj dzīvesprieku no saules
Kā bumbieris vasaras saldmi,
Lai, kad ziemeļvēji aiz loga taurēs,
Tev, par spīti spelgonim, nebūtu salti!

Krāj spēkus un degsmi no saules
Kā saglabā vasaras kvēli
Āboli sārtie, kurus ābele auklēs,
Līdz zaķa pēdas izrakstīs apsnigušo zemi.

Krāj veselību no saules
Kā pilādzis košajās pērlēs,
Vāc spēku, kas tajās raudzēts,
Lai smiedamās vari ziemu uzveikt.

2023-09-11

*****

Jau atkal dzen novembris jokus –
Lietus lāses ar sniegpārslām jauc,
Pavisam kailus izgērbis kokus,
Tos drebina rītavējš auksts.

Bet mēs nākam šai saltajā dienā
Ar pīrādziņiem un plātsmaizi siltu,
Lai tevi varētu cienāt,
Tavu sirdi ar prieku pildot.

Un, kamēr skurstenī stabulēs vējš,
Kamēr lietus ar sniegpārslām uzdejos valsi,
Tevi ar sirsnīgiem vārdiem sildīsim mēs,
Kamēr mirkļi paskries kā vēja dzīti mākoņi palsie.

2023-11-28

*****

Sarkankrūtītis klauvē pie loga,
Nes tev skaistākās pīlādža ogas,
Lai vari savā jubilejas rītā
Ar šīm pērlēm rotāt sev matu cirtas.

Starp zelta rudeni un ziemu balto,
Kad lietus ar sniegu dejo vējos saltos,
Čuč saldā miegā gan eži, gan lāči,
Tu kā saulstariņš pasaulē nāci.

Nav pelēkā novembrī lapu, ne ziedu,
Daba vēl taupa leduspuķes un sniegu,
Saule bieži aiz mākoņiem slēpjas,
Bet tavs smaids tuvākos silda pat novembra vējā.

Tāpēc mazais putniņš pie loga klauvē,
Jo tu esi mūsu novembra saule,
Mums vienalga – ārā snieg vai līst,
Jo tavs smaids mums kā saulīte spīd!

2023-11-25

*****

Tu esi dienas karaliene,
Tādēļ tev zeltu matos kaisa vējš,
Klāj sarkanu tepiķi pie kājām,
Bet saule pērlēs lietoslāses vērš.

Sārtu lapu kleitu, zelta kroni
Rudens grib tev dāvināt,
Mežu, tīrumu un dārzu augļus noliks
Pie tavām kājām viņš labprāt.

Un, kamēr vēju dziesma skan,
Uz logu rūtīm lietus maršu sit,
Ļauj arī mums tev dāvināt,
Ko esam nesuši, no visas sirds.

2023-10-24

*****

Zeltainu lapu no krāsainā oktobra
Ņem pelēkā novembrī līdzī,
Lai tad vēji kailus zarus loka,
Tev ar saules kripatiņu vienmēr būs silti!

Sarkanu pīlādža ķekaru no oktobra
Ņem pelēkā novembrī līdzī,
Šīs saulrieta krāsas ogas
Saules kvēli glabā vēl puteņos ilgi!

Brūnu kastanīti no oktobra
Ņem pelēkā novembrī līdzī,
Lai, kad sudraba sarma zarus rotā,
Tev jaukas atmiņas iepriecē sirdi!

2023-10-28

*****

Lai silta vasara vienmēr staro tev sirdī
Un darba augļi saldi kā zemenes briest,
Kā sienāžu vijoles, kuras jāņzālēs dzirdi,
Līdz rudenā salnām tevi pavada prieks!

Kad saltos vējos rūsēs lapu zelts
Un mežvīnu liesmas dzisis,
Lai tevi spēcina vasarā smelts
Atmiņu eliksīrs, un pat ziemā top silti!

2023-06-06-20

*****

Lai viss siltums, kas vasarai sirdī,
Tev uz balto ziemu iet līdzī,
Lai tavām dienām viss zemeņu saldums,
Un ne brīdi nav iemesla skumt!

Lai tavām dienām jasmīnu smarža,
Lai tās saules pilnas kā liepziedu medus!
Jo tava dvēsele gaišā ir saulītei rada,
Tā mūs spēj sildīt pat, kad upes klāj ledus!

2023-06-20

*****

Spēku no saules un vasaras gūt,
Svelmi pārvarēt solī vieglā,
Pašas gardākās vasaras ogas plūkt,
Dejot, līdz jāņugunis ar rītausmu tiekas!

Reibt no prieka kā no miežu alus,
Tikai rūgto atstāj lai pagātnē sirds!
Kā ar vasaras ziedu medu jo saldu
Lai ar skaistām atmiņām laiks tiek papildīts!

2023-06-19

*****

Sirmais novembris sudraba rotas
Dos katram zaram un zāles stiebram,
Lai viņiem decembri labāk sagaidīt sokas,
Kas dāvinās katram tērpu no balta sniega.

Novembris izkals decembrim ceļu –
Ledus tiltus ūdeņiem pāri,
Ziemeļa elpā leduspuķēm zeļot,
Kad sarmas rotās mirdzēs koku zari.

Ne vārds tev, bet tu esi tam rota
Un šodien tiltu nākotnei kal,
Lai baltos ceļos tev laimi rast sokas
Un siltumu sirdī nenodzēš ziemelis salts!

2023-11-10

*****

Lai tava dzīve vienmēr ir zaļa
Kā priede, kā egle, kā paeglis sīkstais!
Pat, kad salam un putenim vaļa,
Lai tevi nomākt neviens neuzdrīkstas!

Lai tava dzīve vienmēr ir balta
Kā zemi no sala glābjošais sniegs,
Un, pat, ja dzīve reizēm nav salda,
Dvēselē baltums nosargāts tiek!

Lai tev netrūktu rožainu mirkļu,
Kas dvēseli silda kā saules lēkts,
Un lai tu sapņus sev piepildītu,
Vienmēr līdzētu padoms, veiksmē un spēks!

2023-02-02

*****

Drīz pavasaris mūs vedīs uz maiju,
Un rožainus ziedus ābeles aijās,
Bet jau piesaulē ir gluži silti,
Un tev ziedu pilnas dobes dāvā aprīlis.

Tulpes visās varavīksnes krāsās,
Baltās narcises un to zeltainās māsas –
Lai tev jau no smaržu kokteiļa top silts
Un kā no salda vīna reibst sirds!

2023-04-19

*****

Tu kā silta vasara esi mums līdzās,
Kad savā baltumā āres tērpj sniegs,
Un tavā smaidā mūsu dvēseles sildās,
Jo mums tā nekad nepietiek.

Nu zied vasara krāšņa un silta,
Bet vēl krāšņāks un siltāks ir tavs smaids,
Tas ar sauli mūsu dvēseles pilda,
Jo mātes mīlestība ir kā saule – tā neizgaist.

2023-06-30

*****

Kā ābele nes augļus sārtus,
Līdz tos nopūderē balts sniegs,
Lai tā tu arī sauli dvēselē krātu,
Un lai tās gaišums tevī nekad neizdziest!

Kā mežrozīte tvīkst spītīgā kvēlē,
Kura salnās tikai košāka top,
Lai tu arī vēl iedegties spēj,
Ar sirds degsmi tuvākos sasildot!

2023-08-21

*****

Atkal ziema āres tin sniegājos baltos,
Atkal Adventa svecītes mirkšķina logos,
Bet mēs nākam, pārvarot ziemeli salto,
Lai tevi apsveiktu tavējos godos.

Egles spirtumu, priedes sīkstumu
Un pilādža kvēli spītēt ziemas salam,
Un piedzīvot skaistāko brīnumu,
Lai tavam priekam vairs nebūtu gala!

2023-12-08

*****

Ar bērza sulām un Lieldienām baltām
Drīz aprīlis projām jau steigs,
Plūmes ietērpsies mežģīnēs baltās,
Un strazdu ansambļi ziedoni sveiks.

Bet mēs kā strazdu ansamblis ziedošā dārzā
Esam sanākuši šodien,
Jo gribam prieku tev dāvāt,
Lai tev dienas kā ziedošas plūmes – tik baltas vien!

2023-04-23

*****

Ar apšu un kļavlapu liesmām
Tev uguņošanu riko rudens vējš,
Lai tavas acis iemirdzas priekā,
Bērzi un liepas zelta dzirksteles sēj.

Šorīt salna velk sudraba tērpu
Katrai smilgai un zāles stiebram,
Lai smaids tavā sejā atgriezties spētu
Un tava sirds kļūst par mājvietu priekam.

Nebēdā, ka jau vasara tālēs
Ar dzērvju pajūgu aizbraukusi!
Salna krāso lapas un rotā zāli tāpēc,
Ka tu šajā skaistajā laikā esi piedzimusi!

2023-10-08

*****

Lai tava sirds gaismu un siltumu staro,
Tavu tuvāko ikdienu jaukāku darot!
Esi kā pavasaris aukstajā ziemā,
Ienes tā elpu puteņa dienās!

Esi kā vāzē plaukstošs ceriņzieds,
Kad stabulē ziemeļvēji un dejo sniegs,
Lai kā ceriņzieda medainā elpa
Tava klātbūtne ziedoni iedveš gan sirdī, gan telpā!

2022-12-10

*****

Lai pa baltu ceļu pie tevis
Nāk laime baltā ziemas dienā,
Kad simfoniju spēlē vēji
Un sniega pārslas baletā griežas!

Kad vakars atvērs zvaigžņu acis
Un pietvīkusi saule aiz apvāršņa grims,
Mēs nāksim tev mīļus vārdus sacīt,
Lai kā ziedoņa saulē ap sirdi top silts!

2023-12-12

*****

Rožainā rītausmas halātā
Vēl tērpusies ziemas diena
Tev prieku un veiksmi dāvāt
Pāri baltiem plašumiem brien.

Saules gaisma sudraba tērpā
Pēc mirkļa balto dienu ģērbs,
Lai tavā atmiņā tā paliktu vērtā
Ne kā sudrabs, bet spalgojošs zelts.

Kad zilu vakarkrēslas villaini
Nogurusī diena ap pleciem segs,
Lai tu vari sacīt: “Šo brīnumaini
Skaisto dienu vienmēr atcerēšos es!”

2023-01-27

*****

Mūs arvien tālāk no ziemas ved marts,
Tai atvadas pamājojot lazdu zeltainām skarām,
Katrs zieds, kas saulstaros atveras,
Ir apliecinājums dzīvības varai.

Marts tevi ieved jaunā dzīvības gadā,
Ar pavasara ziediem tev ceļš nokaisīts,
Un mēs novēlam, lai tev šis gads dāvā
Visu, kas tavās ilgās vēl nepiepildīts!

2023-03-20

*****

Kā dzintarains liepziedu medus
Lai gaišas dienas top atmiņā krātas,
Kad ziemā āres pārklās sniegs un ledus,
Lai tās tevi silda kā saule karsta!

Liepziedu smaržu un aveņu garšu
Ņem līdz nākamai vasarai līdzī!
Kad lietus uz loga spēlēs rudenim maršu,
Vai sniegpārslas dejos valsī, tev vienmēr būs silti!

2023-07-16

*****

Zelta rudens, saule zaiga,
Rožains mārtiņpuķes zieds
Tev no āra šodien smaida,
Lai dvēselīti silda prieks.

Nāks vēl salna, rudens vēji,
Ziedu, lapu nebūs vairs...
Un pat tad mūs sildīt spējīgs
Būs tavš saules gaišais smaids!

2023-10-16

*****

Lai kļava sarkanu paklāju
Tev noliek pie kājām šodien
Un zelta naudu tev sauļās
Bērzi un liepas kaisa arvien!

Vasaras sauli zelta lapu krāšņumā
Savu atmiņu grāmatā liec,
Lai novembra krēslā un ziemas aukstumā
Tavu sirdi piepilda gaisma un prieks!

2023-10-14

*****

Egles kā zaļas sveces
Rožainā blāzmā dedz saules lēkts,
Un, lai šo brīnumu tu vari redzēt,
Tevi modināt nākam mēs.

Ar baltu sniegu kā pūdercukuru
Ziema apkaisījusi pauguru kēksus,
Lai tu redzi šo brīnumu, dabas uzburtu,
Tevi modināt nākam mēs.

Diena nopūtīs rožainās liesmas,
Kuras egļu galotnēs aizdedza rīts,
Lai šī sniegbaltā ziemas diena
Tavu atmiņu pūrā kā sudrabs mirdz!

2023-01-01

*****

Vien baltos ceļos raksti savu vārdu,
Savas pēdas tajos atstājot,
Visās gaitās ejot un darbus darot,
Lai pirmā sniega baltumā mirdz vārda gods!

Vien baltus ceļus pat pelēkās dienās,
Pat stundās tumšās lai izdodas rast!
Lai paliek tava dvēsele balta un krietna,
Lai tevi aptraipīt nespēj nekas!

2023-12-05

*****

Ziedoņa smaržas vēl gaisā virmo,
Un naktīs bēg miegs, lakstīgalu dzirdot,
Bet jau zemenes plaukst baltos ziedos,
Solot jūnija izskaņā iepriecēt, ogas sniedzot.

Mēs arī šodien gribam tev dāvināt ziedus,
Tos, ar saldu smaržu pilnus, tev sniedzot,
Lai, kad rudens smaržas jau gaisā virmos,
Tu baudītu sava darba augļus, dzērvju dziesmu dzirdot.

2023-06-07

*****

Lai sirdī pavasaris plaukst
Un nebūtu nemaz vairs auksts,
Lai kā no ledus atbrīvojies strauts
Tev spēks plūst dzīslās divtik daudz!

Pa baltu sniega paklāju,
Kas zaļiem asniem izrakstīts,
Ej droši pretī ziedonim,
Tev cerīnlaime uzplauks ļoti drīz!

2023-04-20

*****

Pavasara klavierkoncertu
Uz palodzēm lāstekas spēlē,
Lazdas izkaisa zeltu,
Bet kārkli sniedz pūkainas pārles.

Vai dzirdi, kā solo dzied strazds?
Vai dzirdi, kā bites dūc pūpolos blūzu?
Saules vēstnesis – mirdzošais stars
Ar siltu glāstu tevi modina klusu.

2023-04-10

*****

Jau pavasaris nodejo valsī
Ar ziemu – skaistuli baltajā kleitā,
Pēc cīruļputeņa vairs nebūs salti –
To mēļi krokusi pavēstīt steidzas.

Kas par to, ka vēl gluži lillā
No sala kniebieniem krokusu snīpjī?
Pavasaris rotājas elegantā stilā,
Lai tev jau no skata ap sirdi top silti!

2023-03-09

*****

Izskan Jaungada uvertīra –
To nospēlē puteņa vējš,
Bet šai baltajā dienā dzimušam vīram
Savs Jaunais gads jānosvin vēl.

Pa baltu ceļu uz pavasari
Lai viegli un jauki ir iet,
Citiem dāvāt gaismu un siltumu vari,
Un paša sirdī allaž kvēl prieks!

2023-01-12

*****

Kad salna bērzus aizdedz zelta liesmās
Un kā apmulsušas tvīkst apses,
Pa sudrabotu ceļu pie tevis brienam,
Un siltus vārdus kā pīrādziņus tev katrs nes.

Lai salna sudrabo zāli ceļa malā,
Bērzi zelta dzirksteles kaisa kā brīnumsveces!
Sirsnība tava spēj sildīt pat salā,
Un tev līdzās kā vasarā vienmēr jūtamies mēs!

2023-10-08

*****

Zeltainā saules gaismā
Silta vasara slīgst,
Sārtas pārles ogulājos kaisa,
Tie zem labumu nastas likst.

Un mēs tev gribētu vēlēt
Tikpat daudz labā, cik vasara dod –
Gan ābolus dzidros, gan ogu pārles,
Gan sauli, kas spēcina, sasildot.

Kā dzintarains liepu medus
Lai silti vārdi krājas tev atmiņā!
Kad ziemeļvējā dejos pārslas un upes klās ledus,
Lai vārsmās tev dvēsele sasildās!

2023-07-27

*****

Ejot caur puteni baltu,
Kas zemi ar debesīm griež,
Atmiņā dzirdu melodiju saldu,
Un manī tā spēku vieš.

Skandziesma putenī baltā,
Un sniegpārslas jautri dejo,
Dziesma sasilda sirdi, tā nejūt vairs sala
Pat skaudrajos puteņa vējos.

Dziesma par ziediem un pavasari
Sasilda mani, kad skatu sedz sniegs,
Un ar jauniem spēkiem soli pielikt varu,
Par to gribu sacīt paldies!

2023-01-15

*****

Vēl viens solis, vērsies vārti,
Aiz kuriem lielā dzīve sauc,
Bet līdzī sirdī sētie vārdi
Dzīves ceļu apgaismos un atrast ļaus.

Mēs tev šodien vēlam veiksmi,
Lai īstais ceļavējš tev burās pūš,
Un no visas sirds vēl teiksim,
Lai tev saulains, bagāts mūžs!

2023-05-21

III KĀZU GADADIENĀM

***

Ābeļu putenī rožainā,
Pa zilām ceriņu kupenām
Cauri ziedonim soļojat līdzās,
Saulainas dienas pārvēršot atmiņās mīļās.

Saulainās dienas, kas vadītas kopā,
Par dzintara krellītēm atmiņās top,
Ar gaismu, sirds siltumu piepildītas –
Tas ir jūsu mūžs, kuru dzīvojat līdzās.

2024-05-23

***

Kad jau augusta saulainos vārtos
Bula svelme ābolus sārto,
Saules zelts plūmēs saldajās briest,
Jūsu svētku dienu iezvana lilijas zieds.

Briedā jūsu kopīgais dārzs,
Kur katrā auglī abu sirds siltums krāts,
Katrā puķē abu sirds siltums zied,
Lai tas paliek jūsu sirdīs, līdz matos krīt sniegs!

2024-08-01

***

Lietus iebēra pērles kokos,
Lai izrotātu jums par godu,
Vēl ziemeļvēja elpa tās sudrabā vērtīs,
Sarmas rotā mirdzēs gan egles, gan bērzi.

Salto vēju elpa var dzēst kļavu liesmas
Un pēdējo zeltu nost plēst,
Bet jūsu sirdis, skanot kopīgā dziesmā,
Jūs bagātus darīs un sasildīt spēs.

2024-11-16

IV SVĒTKOS VISAM GADAM

Metenis

Brauc Metenis rakstītās kamanās,
Kuras velk zilītes, svilpji un stērstes,
Šķērsot gravas un biezokņus pamanās,
Lai vēji saldē vai lietavas mērcē!

Migā knosās lāči, kuriem laiks vēl dusēt,
Kad no debesīm sijā balti milti,
Jo gardi smaržo cūkas galva Metenim padusē,
Pīrāgi un miežu plāceņi, vēl gluži silti.

Svilpji, zilītes, strazdi un stērstes
Meteņa dziesmu dzied,
Lai protas Lauskis, kurš mežā vēl cērt,
Ka viņam un Sniega mātei laiks projām iet!

Lai dziesmu krokusi sadzird zem sniega,
Sniegpulkstenītes un zilsniedzēs arī,
Mostas vizbulītes un atver ziedus,
Jo Metenis šurp ved pavasari!

No Meteņa raganas mūk,
Jo viņš tām prot sasiet mēles,
Bet varbūt zelta pogas viņš nometis mums?
Uzvilksim maskas un dosimies meklēt!

2024-02-06

Starptautiskajā Sieviešu dienā

Lai pavasaris šajā skaistajā dienā
Ar prieku ik mirkli piepilda jums,
Meitenes un sievietes, lai nevienai
Nevajadzētu bēdāties, ne skumt!

Drīz jau ar zeltu pušķosies lazdas,
Un briljantus lāstekas kaisīs...
Kaut mēs kā pavasaris jums varētu dāvāt
Vairāk brīžu, pilnu prieka, kas neizgaisīs!

2023-03-08

Astotajā martā

Cīruļputenī sniega pārslas
Astoņņiekus zīmē gaisā,
Un saule kā tulpe sārta
Rītu pamalē kvēlo tik skaista!

Leduspuķēs uz loga rūtīm
Astoņņieku raksta pūpolzars,
Lai tu redzi, lai tu arī jūti,
Ka pie loga klauvē jau pavasars!

2024-03-08

Novēlējums Pūpolsvētdienā

Nāk pavasaris un izrotā kārkļus
Ar samtainām pūpolu pērlēm,
Lai viens otram varam teikt sirsnīgus vārdus
Un labu veselību vēlēt.

Veselību iekšā, slimību ārā!
To novēlam visiem jums,
Lai pavasaris mundrus dara
Un sirdi ielīksmo katram no mums!

2023-04-02

Pūpolsvētdienā

Mūsu mežos nezaļo palmas,
Tāpēc kārkli un vītoli plaukst,
Pūpolu jēriņus nebiedē salnas,
Ne arī ziemelis auksts.

Pūpolu jēriņi kažokos siltos
Mūs sveic šajā jaukajā dienā,
Ar veselību miesas pildot,
Aizdzenot slimības prom no ikviena!

2024-03-24

Priecīgas Lieldienas!

Liieldienas iezvana sniegpulkstenīši,
Liieldienas piesaka cīrulis zilgmē,
Un mūs modina saules stari silti,
Lai Liieldienu prieku jūtam arī mēs.

Liieldienu sonāti lāstekas spēlē
Uz mūsu palodzēm šorīt,
Lai pavasaris ienāktu dvēselēs,
Kad Labais ar jauniem spēkiem ir atdzimis!

2023-04-09

Liieldienās

Vai redzi, kā saule un ziedi
Augšāmcēlušos Glābēju sveic?
Vai dzirdi, kā putni dzied
Un Pestītājam godu teic?

Miers un mīlestība zemei pāri
Ar saules gaismu šodien līst,
Lai Dieva spēcīnāti un pasargāti
Labo nesam darbos, vārdos un sirdīs.

2024-03-31

Dziedi, māt!

Dziedi, māt, atkal kā toreiz,
Kad Mēnestiņš smaidīja logā,
Lejot sudraba gaismu virs jumtu korēm,
Nakts mirkšķināja zvaigžņu acis spožās!

Dziedi, māt, atkal kā toreiz,
Kad brūns porlona lācis man sildīja sānus,
Uz istabas tapetēm uzplauka rozes
Aiz loga braucošo auto gaismu staros!

Dziedi atkal “Silavas valsi,”
Dziedi atkal “Vakara dziesmu!”
Lai es sasildos tavā balsī,
Iekur spožu atmiņu liesmu!

Dziedi, māt, atkal kā toreiz
Par lāča bērniem un miega rūķi,
Lai apraudas zvaigznes jumtu korēs,
Tevi klausīties logā laižas ielas gaismu pūķi!

Dziedi, māt, lai atdzīvojas
Atkal zils bērniņas vakars ap mums,
Visu gadu nastu sviedīsim projām,
Lai tevi atstāj skumjas un nogurums!

Mātes dienā

Kā gaiša saule maijā
Tu apmirdzi mūs, māt,
Mūs kā saules stariņš paijā
Tavu mīlo acu skats.

Kā bite ābeļziedos,
Nepagurstot, medu vākt,
Nest rūpju nastu, dziedot,
Tā vien tu proti, māt!

Tu kā mežābele cienā bites
Un augļus dāsni sniedz,
Salnām un vētrām spītē,
Virš mūsu galvām svelmē zarus liec.

2024-05-12

Vasarsvētkos

Kā saldi smaržojošs ievas zars,
Kā piesaulē balti ziedošs cers
Pār mums noliecas Svētais Gars,
Lai veldzi gūst katrs, kurš tic, mīl un cer.

Lai tīri balta kā ievas zieds
Katram dvēsele kļūtu,
Kurš pazemīgi nāk šķīstīties,
Lai Dieva žēlastību gūtu.

Tā nav tikai saules gaisma
Un ievziedu dvesma, kas pāri mums līst,
Tē kaut kas neizsakāms virmo gaisā,
Tas ir Svētais Gars, ko var sajust vien sirds.

2024-05-19

Jāņos

Ar dziesmām saulīti celsim,
Lai spodri un gaiši mirdz,
Senču dainās gaismu smelsim,
Lai visās gaitās to saglabā sirds!

Ar šo gaismu kā pasaku ziedu
Ceļu apgaismosim augu gadu,
Uzturēsim dzīvu, lai viens otram sniegtu,
Bērniem un mazbērniem sirds ceļu rādot!

2024-05-20

Skolēniem 1. septembrī

Kad saulei dienas īsākas plok,
Jums tās tikai garākas top,
Kad lāči un eži jau pošas uz dusu,
Gaiši un darbīgi būs vakari jūsu.

Kad ābelēm un bumbierēm darba gads beidzies,
Jūs ar satrauktām sirdīm pretī jaunam steidziet,
Lai gājputni, kuru dziesma izskan šodien,
Priecīgi sveic jūs, kad atkal maijs zied!

2023-09-01

Zinību dienā

Gladiolu pīlāri goda vārtus
Ne vien rudenim šodien ceļ,
Saule apzeltī bērzus, lai viņi klātu
Jums ar zelta dālderiem ceļu.

Sniedz ābele sārtvaidžus košus
Un bumbiere saldākos resnvēderus,
Lai ceļā jaunajā ejat droši,
No dzīves un zinībām labāko tverot!

2024-09-01

Skolotāju dienā

Jums zelta naudu, skolotāj,
Lai šodien kaisa liepas,
Ķēnišķīgi sarkans paklājs
Lai no kļavu lapām ceļā liekas.

Tas nekas, ja šie dārgumi
Nav tirgū nopērkami,
Jo mūsu īstie bagātību krājumi
Ir prātos un sirdīs atrodami.

2024-10-06

Skolotāju dienā II

Sarkanu lapu paklāju,
Miljonus bērza dāldeņu zeltā,
Vissaldākos ābolus, skolotāj,
Un pašus skaistākos rudens ziedus jums veltām!

Sudrabu, ko salna ber smilgās,
Ugunīgās pīlādžu pārles
Un dziesmu, kas dvēseli silda,
Kad lietus ar vēju duetā spēlē.

Ne rudens lietus un vēji negantie,
Ne salna rītos un vakari tumšie
Jūs nedomāks un Jūs nesalieks,
Jo sirds gaismu vēl vairāk gūst tas, kurš to sniedz!

2023-10-01

Adventam

Nāk ziema kažokos baltos
Ietērt kokus, lai viņiem nav auksti,
Bet mēs, pārvarot ziemeli salto,
Uz Kristus gaismu ar cerībām augsim.

Pa Adventa svecīšu gaismotu ceļu,
Kad gaidu laika dziesmu ritmos sit sirds,
Mēs iesim ticībai, cerībai un mīlestībai zeļot,
Lai tās kā ceļazvaigznes katrai dvēselei mirdz!

2024

Adventā eņģelis klauvēs

Pelēkais novembris aiziet
Ar karogiem, sveciņu liesmām,
Drīz eglītes ietērps sniegs,
Un baltās ārēs skanēs svētku dziesmas.

Jau atkal balts eņģelis klusi
Pieklauvēs mūsu sirdīm,
Un visu izšķīrs, vai tu pats būsi
Eņģeļa vēstīj dzirdīgs.

Iedegsim Adventa sveci,
Kad krēsla zilgana logus klāj,
Gaismai un cerībai sirdis vērsim,
Lai gaisma sirdīs kvēlot nepārstāj!

2023

Kristus bērniņš uzsmaida mums

Kristus bērniņš mums uzsmaida šonakt
Kā tiem ganiem reiz tāltālā zemē,
Un mēs atdodam sirdis Radītāja rokās
Tāpat kā viņi senlaikos Betlēmē.

Kristus bērniņš mums uzsmaida šonakt,
Un liegi kā eņģeļu spārnu vēdās
Ietrīsas sirdis, pildās labām domām,
Liek, lai atkāpjas raizes un bēdas.

2024

Sirdis pie gaismas

Kad eglītes šūpo ziemelis dzeldīgs
Un sals pāri upei ceļ ledus tiltu,
Pa baltu ceļu nāk Ziemassvētki
Ar piparkūku sirsnīgu siltu.

Ar baznīcu zvaniem un dziesmām
Sirdis ieliksmo Ziemassvētki,
Lai varētu dāvāt ikvienam
Labestības un prieka vēsti.

Atkal gaisma uzvarēs tumsu,
Atkal uz pavasari vedīs balts ceļš...
Vien sirdis pie gaismas jānotur mums,
Pie avota īstā, kur labo smelt...

2023-12-24

Lūgšana Ziemassvētkos

Lai ļaunā vairs nebūtu pasaulē,
Lai pazustu sāpes un naidis,
Lai mīlestība katru dziedināt spēj,
Lai karš dzīvības nedzēstu vairs!

Lai katram būtu maize un māja silta,
Un apkārt cilvēki mīļie,
Gan māju, gan sirdi lai gaisma pilda,
Darbs un ieceres neliek vilties!

Bet pāri visam – lai iestājas miers,
Kas kā balts sniegs apsedz asumus visus,
Lai piedošanai spēka pietiek,
Ticība un cerība sirdīs neizdzistu!

2023-12-24

Laimīgu Jauno gadu!

Balta sniega pūķa vilktā pajūgā
Mūs atstāj Vecais gads,
Mums paliek atmiņas par sajūtām,
Ko dāvināja tas.

Mums paliek gūtā pieredze
Un veikto darbu augļi,
Bet Jaunais gads mūs labi ieredzēs,
Ja to ar gaišām domām sagaidīsim, draugi!

2024

